

O Domingo primeiro é a festa do Bautismo do Señor: cf. núm. 21.

DOMINGO II ORDINARIO

PRIMEIRA LECTURA **Fala, Señor, que o teu servo escoita**

Lectura do primeiro libro de Samuel 3, 3b-10. 19

Naqueles días, Samuel estaba deitado no santuario do Señor, onde estaba a arca de Deus. O Señor chamou por Samuel e este respondeulle:

—«Aquí estou.»

E, coa mesma, foi correndo onda Elí e díxolle:

—«Aquí estou, pois chamaches por min.»

Elí díxolle:

—«Eu non te chamei; vai e déitate.» E Samuel volveu deitarse. O Señor chamou de segundas por Samuel. Samuel ergueuse e foi onda Elí, e díxolle:

—«Aquí estou, pois chamaches por min.»

Elí respondeulle:

—«Eu non te chamei, meu fillo; vai e déitate.»

Daquela Samuel non coñecía o Señor, pois a palabra do Señor aínda non se lle revelara.

O Señor chamou por terceira vez a Samuel, quen se ergueu e foi onda Elí, e díxolle:

—«Aquí estou, pois chamaches por min.» Entón decatouse Elí de que era o Señor quen chamaba o rapaz, e díxolle a Samuel:

—«Vai e déitate, e se te chama outra vez, dirás: "Fala, Señor, que o teu servo escoita."» Samuel marchou e deitou no seu sitio.

O Señor presentouse e chamou coma as outras veces:

—«¡Samuel, Samuel!» E Samuel dixo:

—«Fala, Señor, que o teu servo escoita.»

Samuel ía crescendo; o Señor estaba con el e non deixou sen cumprimento ningunha palabra súa.

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 39, 2 e 4ab. 7-8a. 8b-9. 10 (R.: 8a e 9a)

R.: Aquí veño, Señor, para face-la túa vontade.

Esperei arelante no Señor:
el volveu cara a min os seus ollos
e escoitou o meu lamento.
Púxome na boca un cantar novo,
un himno de loanza ó noso Deus. **R**

Sacrificios e ofrendas non os queres,
pero formáchesme uns oídos.
Non pides holocaustos nin sacrificios de expiación;
entón eu digo: «Aquí veño.» **R**

No texto do libro está escrito de min
que debo face-la túa vontade.
Meu Deus, iso é o que eu quero,
e o teu mandato está no meu corazón. **R**

Proclamei a túa xustiza diante da grande asemblea,
non pechei os meus labios: ben o sabes, Señor. **R.**

SEGUNDA LECTURA
Os vosos corpos son membros de Cristo

Lectura da primeira carta do apóstolo san Paulo ós Corintios

6, 13c-15a. 17-20

Irmáns:

O corpo non é para a fornicación, senón para o Señor; e o Señor é para o corpo. E Deus, que resucitou xa a Cristo, tamén nos ha resucitar a nós polo seu poder.

¿Non sabedes que os vosos corpos son membros de Cristo? E quen se xunta ó Señor, é un mesmo espírito con El. Fuxide da impureza.

Calquera pecado que o home poida cometer, cae fóra do corpo; pero quen comete impureza peca contra o seu propio corpo.

¿Ou non sabedes que o voso corpo é templo do Espírito Santo que está en vós, que o recibistes de Deus e que polo tanto non sodes donos de vós?

Porque, en verdade, compróusevos a bo prezo.

Glorificade, polo tanto, a Deus co voso corpo.

Palabra do Señor.

Aleluia Xn 1, 41. 17b

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

Encontrámo-lo Mesías, que é Cristo,
por medio del deúseno-la gracia e a verdade.

Aleluia.

EVANXEO
Viron onde paraba e quedaron con el

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Xoán 1, 35-42

Naquel tempo, estaba Xoán con dous dos seus discípulos e, vendo a Xesús que camiñaba, dixo:

—«Velaquí o Año de Deus.»

Cando os dous discípulos oíron o que el falara, fóronse detrás de Xesús.

Volveuse Xesús e, vendo que eles o seguían, preguntoulles:

—«¿Que buscades?»

Eles respondéronlle:

—«Rabbí (que quere dicir "Mestre"), ¿onde paras?»

El díxolles:

—«Vide e veredes.»

E eles foron e viron onde paraba e quedaron con el aquel día. Era contra as catro da tarde.

Un dos dous que escoitaron a Xoán e seguiron a Xesús era Andrés, o irmán de Simón Pedro. Vai e atopa primeiro a Simón, o seu propio irmán, e dille:

—«Encontrámo-lo Mesías (que quere dicir "Cristo").» E levouno onda Xesús. Ó velo, díxolle Xesús:

—«Ti es Simón, o fillo de Xoán. Ti haste chamar Kefas (que quere dicir Pedro).»

Palabra do Señor.

DOMINGO III ORDINARIO

PRIMEIRA LECTURA **Convertéronse os ninivitas da súa mala vida**

Lectura do libro do profeta Xonás 3, 1-5. 10

Veulle de segunda vez a palabra do Señor a Xonás:

—«Érguete, vai a Nínive, a gran cidade, e proclámalle a mensaxe que eu che dei.»

Xonás ergueuse e marchou a Nínive, conforme á palabra do Señor. Nínive era unha cidade enormemente grande, de tres días para atravesala.

Xonás comezou a entrar na cidade o camiño dun día e predicaba así:

—«Dentro de corenta días Nínive será destruída.»

Os homes de Nínive creron en Deus e proclamaron o xaxún.

Vestíronse de saco desde o máis grande ó máis pequeno. Viu Deus as súas obras, como se convertían do seu mal camiño, e arrepeníuse do mal que dixerá que lles ía facer, e non llelo fixo.

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 24, 4bc-5ab. 6-7bc. 8-9 (R.: 4a)

R.: Amósame, Señor, os teus camiños.

Amósame, Señor, os teus camiños,
ensíname os teus sendeiros,
diríxeme na túa verdade,
apréndeme, que ti e-lo meu Deus salvador. **R.**

Lémbrete, Señor, da túa compaixón e da túa misericordia,
pois existen desde sempre.
Acórdate de min segundo a túa misericordia,
pola túa bondade, Señor. **R.**

O Señor é bo e recto:
por iso lles ensina o camiño ós pecadores;
El dirixe na xustiza os humildes,
e amósalle-lo seu camiño ós pobres. **R.**

SEGUNDA LECTURA
Pasou a configuración deste mundo

Lectura da primeira carta do apóstolo san Paulo ós Corintios **7, 29-31**

O que vos digo, irmáns, é que o tempo é contado. O que importa, é que os que teñen muller vivan coma se non a tivesen; os que choran, coma se non chorasen; os que están alegres coma se non se alegrasen; os que comercian, coma se non tivesen nada; os que gozan no mundo, coma se non gozasen. Porque o mundo, na súa configuración actual, está a pasar.

Palabra do Señor.

Aleluia Mc 1, 15
Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.
Chega o Reino de Deus; convertédevos e crede no Evanxeo.
Aleluia.

EVANXEO
Facede penitencia e crede no Evanxeo

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Marcos **1, 14-20**

Cando prenderon a Xoán, marchou Xesús a Galilea e anunciaba o Evanxeo de Deus, dicindo:

—«O tempo está cumprido e chega o Reino de Deus; convertéde-vos e crede no Evanxeo.»

Camiñando pola ribeira do mar de Galilea, viu a Simón e mais a Andrés, o irmán de Simón, que estaban largando o aparello no mar, pois eran pescadores. Díxolles Xesús:

—«Vinde comigo, e fareivos pescadores de homes.»

Eles deixaron de contado as redes e seguírono.

Un pouco máis adiante viu a Santiago, o fillo de Zebedeo, e mais a Xoán, seu irmán; tamén eles estaban na barca arranxando as redes. E de seguida os chamou. Eles deixaron a seu pai, Zebedeo, na barca cos xornaleiros, e marcharon con el.

Palabra do Señor.

DOMINGO IV ORDINARIO

PRIMEIRA LECTURA

Farei xurdir un profeta e poñerei as miñas palabras na súa boca

Lectura do libro do Deuteronomio 18, 15-20

Díxolle Moisés ó pobo:

—«O Señor, o teu Deus, fará xurdir, no medio de ti, de entre os teus irmáns, un profeta coma min.

Facédelle caso, tal como llo pediches ó Señor, o teu Deus, no Horeb o día de asemblea, dicindo: "Non quero seguir escoitando a voz do Señor, meu Deus, nin ver máis esta grande labarada, para non morrer."

E entón o Señor díxome: "Fixeron ben en dicir isto. Fareilles xurdir un profeta coma ti do medio de seus irmáns e porei as miñas palabras na súa boca e falaralles todo o que eu lle mande, e a aquel que non lles faga caso ás miñas palabras, as que o profeta anuncie no meu Nome, eu pedireille contas.

Pero o tal profeta, se ten o atrevemento de dicir no meu Nome cousas que eu non lle mandei dicir e fala no nome de deuses alleos, entón morrerá ese profeta."»

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 94, 1-2. 6-7. 8-9 (R.: 8)

R.: ¡Oxalá escoitedes hoxe a voz do Señor! Non endurezáde-los vosos corazóns.

Vinde, cantémoslle ó Señor,
aclamémo-la nosa rocha salvadora;
acheguémonos á súa presenza dándolle gracias,
aclamémolo con cancións. **R.**

Vinde, adorémolo prostrados,
axeonllémonos diante do Señor, que nos creou,
pois el é o noso Deus,
e nós sómo-lo seu pobo, o rabaño que el guía. **R.**

Oxalá escoitedes hoxe a súa voz:
non endurezáde-los vosos corazóns, coma en Meribah,
coma o día de Masah, no deserto,
onde os vosos pais me tentaron:
provocáronme, por máis que tiñan visto os meus feitos. **R.**

SEGUNDA LECTURA

A virxe considera o que corresponde a Deus para ser santa

Lectura da primeira carta do apóstolo san Paulo ós Corintios **7, 32-35**

Irmáns:

Eu quixera vervos libres de preocupacións. O non casado preocúpase das cousas do Señor, da maneira de lle agradar.

Pero o casado preocúpase das cousas do mundo, da maneira de lle agradar á muller; e así está dividido.

A muller non casada, o mesmo cá doncela ceibe, preocúpanse das cousas do Señor, procurando seren santas de corpo e alma.

Pero a casada preocúpase das cousas do mundo, da maneira de lle agradar ó seu home.

Dígovos isto polo voso propio interese, non para vos amarrar botándovos un lazo; ó contrario, para vos guiar no que é honesto e leva sen divisións ó Señor.

Palabra do Señor.

Aleluia Mt 4, 16

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

O pobo asentado nas tebras viu unha inmensa luz
e para os asentados na rexión e na sombra da morte amenceu a luz.
Aleluia.

EVANXEO

Ensinávos coma quen ten autoridade

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Marcos 1, 21-28

Naquel tempo viñeron a Cafarnaúm e, ó chega-lo sábado, Xesús púxose a ensinar na sinagoga.

Todos estaban abraiados da súa doutrina, pois ensinaba coma quen ten autoridade, non coma os letrados. E cadrou que había naquela sinagoga un home posuído por un mal espírito, e púxose a berrar:

—«¿Que temos que ver contigo, Xesús de Nazaret? ¿Seica viñeches para acabar connosco? Ben sei quen es ti: ti e-lo Santo de Deus.»

Xesús mandoulle:

—«Cala, e bótate fóra dese home.»

O espírito malo sacudiuno, pegou un berro moi alto e saíu del. Todos ficaram pasmados, e discutían entre si, dicindo:

—«¿Que é isto? Unha nova doutrina, e con autoridade; enriba, dálles ordes ós espíritos malos, e eles obedéceno.»

E a súa sona espallouse de contado por toda a rexión de Galilea.

Palabra do Señor.

DOMINGO V ORDINARIO

PRIMEIRA LECTURA **Abarrotaranme as dores ata o solpor**

Lectura do libro de Xob 7, 1-4. 6-7

Naqueles días, falou Xob e dixo:

—«O home ten na terra unha dura laboura; os seus días son coma os do xornaleiro. Coma o escravo que aneia a sombra, coma o xornaleiro que agarda o que gañou, así herdei eu meses baldeiros e tocáronme en sorte noites de angustia.

Penso para min ó deitarme: ¿Cando me hei erguer?

E desde o mesmo serán énchome de inquedanza ata o abrente. Recorda que a miña vida é vento, e que os meus ollos non verán máis a ledicia.»

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 146, 1-2. 3-4. 5-6 (R.: cf. 3a)

R.: Loade o Señor, que sanda os corazóns crebrados.

Ou: Aleluia.

Loade o Señor,
pois é doce cantarlle ó noso Deus,
é delicioso celebra-la súa loanza.
O Señor reconstrúe Xerusalén,
e reúne os dispersos de Israel. **R.**

Sanda os corazóns crebrados e venda as súas feridas.
Conta as estrelas incontables,
e chama polo nome a cada unha. **R.**

O noso Señor é grande e poderoso,
para a súa sabedoría non hai medida.
O Señor ergue os humildes e abaixa os malvados ata o chan. **R**

SEGUNDA LECTURA
¡Ai de min se non evanxelizo!

Lectura da primeira carta do apóstolo san Paulo ós Corintios

9, 16-19. 22-23

Irmáns:

O mero feito de predica-lo Evanxeo non é para min gloria ningunha: é unha necesidade que teño enriba de min.

¡Pobre de min se non predico o Evanxeo!

Pois así: se fago isto polo meu gusto, xa teño premio; pero, se o fago a contragusto, é un simple cargo que estou obrigado a administrar.

¿Onde está, logo, o meu premio?

En que, cando predico o Evanxeo, fágoo gratuitamente, renunciando ós dereitos que este Evanxeo me confire.

Pois, sendo como son libre con respecto a todos, de todos me fixen escravo para gaña-los máis posibles.

Cos débiles fíxenme débil, para gaña-los débiles.

Fíxenme todo con todos, para salvar algúns custe o que custe.

Todo o fago polo Evanxeo, para ter algunha parte nel.

Palabra do Señor.

Aleluia Mt 8, 17

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

Cristo levou as nosas doenzas, e cargou coas nosas enfermidades.

Aleluia.

EVANXEO
Sandou a moitos enfermos de varias doenzas

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Marcos 1, 29-39

Naquel tempo, despois de saír da sinagoga, Xesús foi á casa de Simón e mais de Andrés, con Santiago e Xoán. A sogra de Simón estaba na cama con febre, e axiña lle falaron dela.

E, achegándose, colleuna pola man e ergueuna; desapareceulle a febre e púxose a servilos.

Chegada a tardiña, xa de sol posto, leváronlle tódolos enfermos e endemoñados; a vila enteira se amoreou na porta. E sandou a moitos enfermos de varias doenzas e botou moitos demos. Pero ós demos non os deixaba falar, porque o coñecían ben.

Moi cedo, aínda de noite, Xesús ergueuse e saíu para un lugar arredado onde se puxo a orar. Simón e mailos que estaban con el fórono seguindo, e cando o atoparon, dixéronlle:

—«Todos te andan a buscar.» El respondeulles:

—«Vaiamos a outro sitio, ás aldeas veciñas, para que tamén alí se predique, pois para isto vin.»

E marchou e ía predicando nas sinagogas por toda Galilea, e botando fóra os demos.

Palabra do Señor.

DOMINGO VI ORDINARIO

PRIMEIRA LECTURA

O leproso vivirá el só fóra do campamento

Lectura do libro do Levítico 13, 1-2. 44-46

O Señor faloulles a Moisés e a Aharón:

—«Cando a un lle apareza na pel do seu corpo unha inflamación, un furuncho ou unha mancha de cor abrancazada brillante, que se converte nunha chaga de lepra, será levado a Aharón, o sacerdote, ou a un dos seus fillos sacerdotes.

Trátase dun home contaxiado de lepra; é impuro, e así o deberá declarar o sacerdote. Ten a lepra na cabeza.

O enfermo de lepra andará coa roupa esgazada e a cabeza descuberta. En troques tapará cun veo a súa barba, e irá berrando; "Impuro, impuro."

Todo o tempo que lle dure a chaga será considerado impuro, porque o é, e vivirá arredado, fóra do acampamento da súa moradía.»

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 31, 1-2. 5. 11 (R.: cf. 7)

R.: Ti e-lo meu amparo: gárdasme dos perigos e cinguesme co gozo do rescate.

Ditoso aquel a quen lle foi perdoada a súa culpa,
a quen lle foi enterrado o seu pecado.

Ditoso aquel a quen o Señor non lle ten en conta o delicto,
o que non leva fraude no seu espírito. **R.**

Confeseiche o meu pecado,
non che escondín o meu delicto;
Díxen: «Vou confesa-la miña culpa ó Señor»,
e ti perdoáchesme a culpa e o pecado. **R.**

Alegrádevos no Señor e reloucade os xustos,
aclamádeo tódolos rectos de corazón. **R.**

SEGUNDA LECTURA
Imitádeme a min como eu imito a Cristo

Lectura da primeira carta do apóstolo san Paulo ós Corintios

10, 31 — 11, 1

Irmáns:

Tanto que comades, como que bebedes, coma calquera cousa que realicedes, facédeo todo para gloria de Deus.

Non sexades tropezo nin para os xudeus, nin para os gregos, nín para a Igrexa de Deus.

Así tamén eu procuro agradar a todos en todo, non buscando a miña comenencia, senón a da maioría, para que se salven.

Procurade imitarme a min, como eu imito a Cristo.

Palabra do Señor.

Aleluia Lc 7, 16

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

Un gran profeta xurdiu entre nós; Deus visitou o seu pobo.

Aleluia.

EVANXEO
Desapareceulle a lepra e quedou limpo

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Marcos 1, 40-45

Naquel tempo, acercóuselle un gafo a Xesús, e rogoulle de xeonllos:

—«Ti, se queres, pódeme limpar.»

Xesús, estremecido, estendeu a man, e tocouno, dicindo:

—«Pois quero, queda limpo.»

E no instante desapareceulle a lepra, quedando limpo. E despediuno, e, poñéndose moi serio, mandoulle:

—«Mira, non lle vaias dicir nada a ninguén; preséntate ó sacerdote, e fai pola túa purificación as ofrendas mandadas por Moisés, para que lles conste.»

Pero, mal se foi, aquel home botouse a pregoa-la nova, espallándoa de tal xeito que Xesús xa non podía entrar en vila ningunha, senón que quedaba fóra, nos arredores apartados. Pero aínda así acudían a el de tódalas partes.

Palabra do Señor.

DOMINGO VII ORDINARIO

PRIMEIRA LECTURA **Por min borro as túas iniquidades**

Lectura do libro do profeta Isaías 43, 18-19. 21-22. 24b-25

Así fala o Señor;

—«¿Non vos lembrades das cousas pasadas?

¿Non comprendéde-las cousas antigas? Ollade: eu estou facendo algo novo; xa agroma: ¿non vos dades conta? Si, vou abrir un camiño no deserto, ríos na estepa, ó pobo que eu criei para min, e que contará a miña loanza.

Pero ti, Xacob, non me invocaches, senón que te cansaches de min, Israel. Cos teus pecados obrigáchesme a actuar, e cansáchesme coas túas iniquidades.

Eu, eu mesmo, pola miña bondade son quen limpa as túas rebeldías, e dos teus pecados non me lembro.»

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 40, 2-3. 4-5. 13-14 (R.: 5b)

R.: Sándame, Señor, que teño pecado contra ti.

Feliz o que se ocupa do coitado:

no día da calamidade, ha libralo o Señor.

O Señor ha gardalo, conservaralle a vida,

farao feliz sobre a terra e non o entregará ó capricho do inimigo. **R.**

Ha socorrelo o Señor no leito da dor,
aliviarao na súa enfermidade.

Eu digo: «Señor, ten compaixón de min,
sándame, que teño pecado contra ti.» **R.**

Se eu estou san, é que ti me sostés
e mantésme sempre na túa presenza.

Bendito sexa o Señor, Deus de Israel,
desde agora e para sempre. Amén. Amén. **R.**

SEGUNDA LECTURA

Cristo Xesús non foi si e non; nel non houbo máis ca si

Lectura da segunda carta do apóstolo san Paulo ós Corintios **1, 18-22**

Irmáns:

¡Ben sabe Deus que, na palabra que vos diriximos, non hai si e non, porque o Fillo de Deus, Cristo Xesús, que vos anunciamos Silván, Timoteo e mais eu, non foi si e non; nel non houbo máis ca si; tódalas promesas de Deus encontraron nel o si; velaí o porqué de respondermos «amén» por el cando damos gloria a Deus.

O que nos mantén firmes —a min e a vós— na adhesión a Cristo é Deus, que nos unxiu para si, que tamén nos marcou co seu selo e infundiu nos nosos corazóns a garantía do seu Espírito.

Palabra do Señor.

Aleluia Lc 4, 18

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

Mandoume o Señor evanxeliza-los pobres;
e predicárlle-la liberación ós cativos.

Aleluia.

EVANXEO

O Fillo do Home ten poder na terra para perdoa-los pecados

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Marcos 2, 1-12

Naqueles días, entrou de novo Xesús en Cafarnaún, e sóbose que estaba na casa; e xuntáronse tantos que nin diante da porta había xa sitio. El expoñíalle-la palabra.

Entón veñen traéndolle un home tolleito, que levaban entre catro. Pero non podendo poñelo diante del pola moita xente que había, levantaron o teito do sitio onde el estaba e, ó teren feito un furado, baixaron o catre no que estaba tendido o tolleito.

Vendo Xesús a fe que tiñan, díxolle ó tolleito:

—«¡Fillo! Quédanche perdoados os teus pecados.»

Pero alí sentados estaban algúns letrados, que matinaban para os seus adentros:

—«¿Que está a dicir este home? Está blasfemando. ¿Quen pode perdoa-los pecados, senón unicamente Deus?»

E ó momento, decatándose Xesús no seu espírito do que eles estaban cavilando, díxolles:

—«¿Por que razoades así nos vós adentros? ¿Que é máis fácil, dicirlle ó tolleito: "Quedan perdoados os teus pecados", ou dicir: "Érguete, colle o teu catre e bota a andar"? Pois para que vexades que o Fillo do Home ten poder na terra para perdoar pecados...»

Dille ó tolleito:

—«Dígocho a ti: Erguete, colle o teu catre, e vai para a túa casa.»

El ergueuse e, removendo de seguida o catre, marchou á vista de todos, de tal xeito que todos quedaron asombrados e glorificaban a Deus, dicindo:

—«Nunca tal cousa vimos.»

Palabra do Señor.

DOMINGO VIII ORDINARIO

PRIMEIRA LECTURA Casarei contigo para sempre

Lectura do libro do profeta Oseas 2, 16b. 17b. 21-22

Así fala o Señor:

«Velaí, eu mesmo levareina ó deserto e falareille ó seu corazón, e alí hame responder como nos días da súa mocidade, coma o día en que subiu de Exipto. Casarei contigo para sempre.

Casarei contigo a prezo de xustiza e de dereito, de bondade e de misericordia. Casarei contigo porque me fío de ti e entón recoñecera-lo Señor.»

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 102, 1-2. 3-4. 8 e 10. 12-13 (R.: 8a)

R.: O Señor é misericordioso e clemente.

Alma miña, bendí o Señor
e todo o meu ser, o seu santo nome.
Alma miña, bendí o Señor,
non esqueza-los seus beneficios. R.

El perdoa as túas culpas
e sanda as túas doenzas;
rescata a túa vida da morte
e coróate de amor e de tenrura. R.

O Señor é misericordioso e clemente,
tardo á ira e rico en mercés.
Non nos trata conforme ós nosos erros
nin nos paga conforme ás nosas culpas. R.

Canto dista o nacente do poñente,
así arreda de nós as nosas culpas;
canto un pai ama os seus fillos,
así ama o Señor os que o temen. R.

SEGUNDA LECTURA
Sodes coma unha carta de Cristo redactada por nós

Lectura da segunda carta do apóstolo san Paulo ós Corintios **3, 1b-6**

Irmáns:

¿Será que, coma certos individuos, precisamos de cartas de recomendación para vós ou da vosa parte?

A nosa carta sodes vós: unha carta escrita nos nosos corazóns, coñecida e lida por toda a xente.

Nótasevos que sodes unha carta de Cristo, redactada por nós, e non escrita con tinta senón co Espírito do Deus vivo; e non en táboas de pedra, senón en táboas de corazóns de carne.

Esta é a confianza que temos diante de Deus, por medio de Cristo.

Non é que de noso teñamos aptitudes para poder apuntar nada na nosa conta coma cousa propia: a nosa capacidade vénnos de Deus, que nos capacitou para sermos axentes dunha alianza nova, non de letra, senón de Espírito; que a letra mata, mentres que o Espírito dá vida.

Palabra do Señor.

Aleluia Sam 1, 18

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

Pola súa vontade,
enxendrounos o Pai coa palabra de verdade,
para que sexamos primicias da súa creación.
Aleluia.

EVANXEO
O esposo está con eles

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Marcos 2, 18-22

Naquel tempo, un día no que os discípulos de Xoán e mailos fariseos gardaban o xaxún, viñéronlle preguntar:

—«¿Como é que mentres os discípulos de Xoán e mailos dos fariseos gardan o xaxún, os teus non o gardan?» Xesús contestoulles:

—«¿Pero, logo, poden os convidados á voda xaxuar mentres dura a voda? Mentres teñan consigo o esposo non poden xaxuar. Xa virá o día no que lles leven o esposo, e daquela si que xaxuarán.

Ninguén lle bota un remendo de pano novo a un vestido vello. porque o novo tiraría polo vello e a rachadura faríase máis grande. Tampouco ninguén bota viño novo en pelellos vellos, porque o viño rebentaría os pelellos, e perderíanse pelellos e viño. Xa sabedes: a viño novo, pelellos novos.»

Palabra do Señor.

DOMINGO IX ORDINARIO

PRIMEIRA LECTURA

Recorda que tamén ti servías en Exipto

Lectura do libro do Deuteronomio **5, 12-15**

Así fala o Señor:

—«Reserva o día do sábado para santificalo, segundo cho mandou o Señor, teu Deus. Traballa e cumpre toda a túa misión durante seis días, pero o día sétimo é sábado, o descanso para o Señor, o teu Deus.

Non farás ningún traballo, nin ti nin o teu fillo nin a túa filla, nin o teu criado nin a túa criada, nin o teu boi nin o teu burro, nin ningún dos teus animais, nin o estranxeiro que está nas túas cidades; deste xeito, descansarán o teu servo e maila túa serva o mesmo ca ti.

Lémbrate de que fuches servo no país de Exipto e de que te sacou de alí o Señor, teu Deus, con man forte e brazo estendido.

Por isto mandouche o Señor, teu Deus, que observáse-lo día de descanso sabático.»

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 80, 3-4. 5-6ab. 6c-8a. 10-1 Ib (R.: 2a).

R.: Cantade a Deus, a nosa forza.

Pulsade o salterio, tocade o pandeiro,
a donda cítara e a harpa.

Tocade a trompeta na lúa nova,
na lúa chea, no día da festa. **R.**

Para Israel isto é unha lei,
un precepto do Deus de Xacob.
Impúxollo por lei a Xosé,
cando saíu da terra de Exipto. **R.**

Escoitei a fala dun descoñecido,
tireille a carga do lombo,
as súas mans deixaron as cestas.
No apuro chamáchesme e libreite. **R.**

Non terás contigo un deus estraño,
non adorarás un deus alleo.
Eu son o Señor, o teu Deus,
quen te sacou da terra de Exipto. **R.**

SEGUNDA LECTURA
A vida de Xesús maniféstase nos nosos corpos

Lectura da segunda carta do apóstolo san Paulo ós Corintios 4, 6-11

Irmáns:

O Deus que dixo «brille a luz no medio das tebras», alumou nos nosos corazóns, para que se manifeste o coñecemento da gloria de Deus no rostro de Cristo Xesús.

Mais levamos ese tesouro en vasos de barro, para que tal prodixio de forza apareza como de Deus, e non noso.

Aflíxennos por tódalas partes, pero non nos abaten; andamos en apuros mais non desesperados; perseguidos pero non abandonados; derrúbannos pero non nos rematan.

Por tódalas partes levamos no noso corpo a morte de Xesús, para que a vida de Xesús se manifeste tamén no noso corpo.

Pois que estamos con vida, entrégannos decote á morte por causa de Xesús, para que tamén a vida de Xesús se manifeste na nosa carne mortal.

Palabra do Señor.

Aleluia Cf. Xn 17, 17b. a

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

A túa palabra, Señor, é verdade; santifícanos na verdade.

Aleluia.

EVANXEO
O Fillo do Home é Señor tamén do sábado

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Marcos 2, 23—3, 6

Naquel tempo, cadrou que un sábado Xesús e mailos discípulos pasaron por uns terreos sementados; os seus discípulos, mentres ían de camiño, empezaron a arrincar espigas. Entón dixéronlle os fariseos: .

—«Mira para aí, ¿por que fan o que non lles está permitido facer nun sábado?» El respondeulles:

—«¿Seica non sabéde-lo que fixo David, cando el e mailos seus acompañantes se viron apurados e con fame? No tempo do Sumo Sacerdote Abiatar entrou na casa de Deus e comeu o pan ofrecido —pan que só podían come-los sacerdotes— e repartiu incluso cos seus compañeiros.»

E concluíu:

—«O sábado fíxose para o servicio do home, e non o home para o servicio do sábado. Así que o Fillo do Home é Señor incluso do sábado.»

De novo entrou na sinagoga; alí atopou un home que tiña a man tolleita. Todos estaban atentos, a ver se se atrevía a curalo en pleno sábado, para o poderen acusar. Entón díxolle Xesús ó home da man tolleita:

—«Érguete e ponte no medio.» E preguntoulles:

—«¿Que está permitido no sábado: face-lo ben ou face-lo mal; salva-la vida ou matar?»

Pero ninguén falou palabra. E botándolles unha ollada chea de carraxe e tristura, debido á dureza dos seus corazóns, díxolle ó enfermo:

—«Estende a túa man.»

El estendeuna, e a man curou. E xa ó saíren da sinagoga, os fariseos empezaron a maquinar cos herodianos no xeito de acabaren con el.

Palabra do Señor.

Ou máis breve:

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Marcos 2, 23-28

Naquel tempo, cadrou que un sábado Xesús e mailos discípulos pasaron por uns terreos sementados; os seus discípulos, mentres ían de camiño, empezaron a arrincar espigas. Entón dixéronlle os fariseos:

—«Mira para aí, ¿por que fan o que non lles está permitido facer nun sábado?» El respondeulles:

—«¿Seica non sabéde-lo que fixo David, cando el e mailos seus acompañantes se viron apurados e con fame? No tempo do Sumo Sacerdote Abiatar entrou na casa de Deus e comeu o pan ofrecido —pan que só podían come-los sacerdotes— e repartiu incluso cos seus compañeiros.»

E concluíu:

—«O sábado fíxose para o servicio do home, e non o home para o servicio do sábado. Así que o Fillo do Home é Señor incluso do sábado.»

Palabra do Señor.

DOMINGO X ORDINARIO

PRIMEIRA LECTURA

Poño hostilidade entre a túa liñaxe e a liñaxe da muller

Lectura do libro da Xénese 3, 9-15

Despois de que o home comeu da árbore, o Señor Deus chamou por el, preguntándolle:

—«¿Onde estás?» Respondeu o home:

—«Oínte no xardín e, como me vin espido, tiven medo e agacheime.»

Preguntoulle o Señor Deus:

—«¿Quen te informou de que estabas espido? ¿É que comiches da árbore da que che prohibira comer?»

Respondeulle o home:

—«A muller que me deches por compañeira, ela ofreceume do froito, e comín.»

O Señor díxolle á muller:

—«¿Que é o que fixeches?»

E a muller respondeu:

—«A serpe enganoume, e comín.»

Entón o Señor Deus díxolle á serpe:

—«Porque fixeches isto, maldita sexas entre os animais e as feras todas do monte. Andarás arrastrada e comerás po toda a túa vida. Poño hostilidade entre ti e a muller, entre a túa liñaxe e a súa liñaxe; esta esmagarache a cabeza e ti tentarás atinxirlle o calcañar.»

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 129, 1-2. 3-4ab. 5-6. 7-8 (R.: 7)

R.: Do Señor vén a misericordia e nel a redención é cumprida.

Desde os abismos clamo a ti, Señor;
Señor, escoita a miña voz.
Ten atentos os oídos á voz da miña súplica. **R.**

Se levas conta dos pecados, Señor,
Señor, ¿quen poderá terse en pé?
Mais en ti está o perdón para te faceres respectar. **R.**

Eu espero no Señor,
a miña alma espera na súa palabra;
a miña alma agarda o Señor,
máis do que os vixías a aurora. **R.**

Agarde Israel ó Señor,
máis do que os vixías a aurora,
pois do Señor vén a misericordia
e nel a redención é cumprida.
El é quen redime a Israel de tódolos pecados. **R.**

SEGUNDA LECTURA
Cremos, por iso falamos

Lectura da segunda carta do apóstolo san Paulo ós Corintios **4, 13—5**

Irmáns:

Mantendo o mesmo espírito de fe, segundo o que está escrito «creo e por iso falo», tamén nós cremos e por iso falamos, sabedores de que aquel que resucitou a Xesús haos resucitar tamén a nós con Xesús e nos ha colocar convosco onda el.

Todo isto acontece por causa vosa, de modo que, ó estenderse a gracia, se multiplique o número dos agradecidos, para gloria Deus.

Por iso non nos apoucamos: aínda que o noso exterior vai esmorecendo, o interior, todo o contrario: renóvase de días a días. Os sufrimentos transitorios e leves prepáranos a unha inmensa carga de gloria eterna por riba de toda medida.

Non poñémo-las nosas olladas nas cousas que se ven, senón nas que non se ven; porque as que se ven son efémeras, mentres que as que non se ven son eternas.

E sabemos que, se a cabana da nosa morada terrestre se derrubase, contamos cunha edificación de Deus no ceo, unha casa eterna, non feita por mans de homes.

Palabra do Señor.

Aleluia Xn 12, 31b-32

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

Agora vai ser expulsado o príncipe deste mundo, di o Señor; e eu, cando sexa levantado da terra, atraerei a todos a min.

Aleluia.

EVANXEO
Satán está perdido

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Marcos 3. 20-35

Naquel tempo, foi Xesús cos seus discípulos para a casa; alí xuntouse de novo tanta xente, que nin podían comer. E cando o souberon os seus parentes, foron buscalo á forza porque a xente dicía que perdera o sentido. Os letrados que baixaran de Xerusalén, dicían:

—«Ten dentro a Belcebú; bota fóra os demoños co poder do príncipe dos demoños.»

El chamou por eles e púxolles estas comparanzas:

—«¿Como pode Satanás botar a Satanás? Se un reino está dividido en contra de si mesmo, non se pode manter en pé. Se unha casa está dividida en contra de si mesma, non pode subsistir. Así que, se Satanás está dividido e loita contra si mesmo, non pode subsistir e está perdido.

Ninguén pode entrar na casa dun home forte, e roubarlle canto ten, se primeiro non o amarra; só entón poderá arramplar con canto hai na casa.

Tede por seguro que todo se lles perdoará ós homes, os pecados e cantas blasfemias digan; pero a quen blasfeme contra o Espírito Santo, nunca se lle perdoará, e cargará eternamente co seu pecado.»

Isto dicíao porque eles acusábano de que tiña dentro un espírito malo.

Nisto chegan súa nai e mailos seus irmáns, e mandárono chamar desde fóra.

Era moita a xente que estaba sentada arredor del, e fóronlle dicir:

—«Aí fóra están túa nai e mais teus irmáns, que te veñen buscar.»

El respondeu:

—«¿Quen é miña nai, e quen son meus irmáns?»

E mirando os que estaban sentados arredor del, dixo:

—«Velaí a miña nai e mailos meus irmáns: pois o que cumpra a vontade de Deus, ese é o meu irmán, a miña irmá e miña nai.»

Palabra do Señor.

DOMINGO XI ORDINARIO

PRIMEIRA LECTURA **Enxalzou a árbore humilde**

Lectura do libro de Ezequiel 17, 22-24

Así fala o meu Señor:

«Eu collerei das ramas do cedro a máis alta e fixareina;
dos gallos máis novos arrincarei un xermolo, e plantareino nun monte alto e elevado, no monte elevado de Israel plantareino;
botará gromos e dará froitos e volverase un cedro magnífico;
aniñarán debaixo del tódolos paxariños, tódalas aves aniñarán á sombra das súas ramas.

Entón tódalas árbores do monte caerán na conta de que eu, o Señor, derreo a árbore ergueita e levanto a árbore derreada; seco a árbore verde e fago florece-la árbore seca.

Eu, o Señor, díxeno e fareino.»

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 91, 2-3. 13-14. 15-16 (R.: cf. 2a)

R.: É bo honra-lo teu nome, Señor.

É bo celebra-lo Señor,
e cantar ó teu nome, oh Altísimo,
pregoar de mañá a túa misericordia,
e de noite a túa fidelidade. **R.**

Os xustos florecerán coma palmeiras,
ergueranse coma cedros do Líbano.
Plantados na casa do Señor,
florecerán nos adros do noso Deus. **R.**

Aínda na vellez seguirán dando froito,
estarán cheos de zume e de vigor,
para pregoaren que o Señor é recto,
a miña rocha, en quen non hai iniquidade. **R.**

SEGUNDA LECTURA
Ora continuemos neste domicilio ora nos afastemos del,
arelamos agradarlle ó Señor

Lectura da segunda carta do apóstolo san Paulo ós Corintios 5, 6-10

Irmáns:

Temos sempre bo ánimo, sabedores de que, mentres residimos no corpo, camiñamos lonxe do Señor, guiados pola fe, non polo que se ve.

E con este ánimo, preferimos liberarnos do corpo e habitar a casa do Señor.

En todo caso, ora continuemos neste domicilio ora nos afastemos del, arelamos agradarlle.

Porque todos teremos que comparecer tal como somos perante o tribunal de Cristo, para que cada un recolla o seu merecido polo que teña feito mentres vivía no corpo: ben ou mal.

Palabra do Señor.

Aleluia

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

A semente é a Palabra de Deus, quen sementa é Cristo;
quen o encontra, vivirá para sempre.

Aleluia.

EVANXEO

A máis pequena das sementes faise o máis grande dos arbustos

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Marcos 4, 26-34

Naquel tempo, dicía Xesús á multitude:

—«Así é o Reino de Deus, como un home que bota a semente na terra, e, durma ou estea esperto, sexa de noite ou de día, a semente agroma e medra, sen que el chegue a saber como. A terra vai dando froito por si mesma; primeiro herba, logo espigas, e por último o gran ben abundante na espiga. E cando o froito xa está en sazón, de seguida se lle mete o fouciño, por se-lo tempo da seitura.»

E tamén dicía:

—«¿Con que compararémolo Reino de Deus? É coma o gran de mostaza, que cando se sementa na terra é a máis miúda de tódalas sementes. Pero despois de sementala, medra ata se-la maior de tódalas hortalizas, chegando a botar unhas ponlas tan grandes que na súa sombra poden vir aniña-los paxaros.»

E así, con moitas comparanzas coma estas, íalles mostrando a mensaxe, de xeito que puidesen entender. Non lles falaba máis que en parábolas, pero logo explicáballelas ós seus discípulos.

Palabra do Señor.

DOMINGO XII ORDINARIO

PRIMEIRA LECTURA

Aquí han remata-Ios teus arrogantes impulsos

Lectura do libro de Xob 38,1.8-11

Entón respondeulle o Señor a Xob desde o trebón:

«¿Quen pechou os portóns do mar
ó xurdir debruzándose do seo materno,
cando lle impuxen como embozo as brétemas
e o envolvín en néboas como panos?

Daquela marqueille os límites
e asegúreille os ferrollos e as portas,
e díxenlle: "Ata aquí has chegar e non pasar.
Aquí han remata-las túas altas ondas."»

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 106, 23-24. 25-26. 28-29. 30-31 (R.: 1b)

R.: Loade ó Señor, porque a súa misericordia é eterna.

Ou: Aleluia.

Os que baixan nos barcos ó mar,
para face-lo seu traballo nas augas abismais, ;
poden ve-los feitos do Señor,
os seus prodixios no océano. **R.**

Cun aceno del érguese o vento de temporal
e levántanse fortes as ondas:
érguese cara ó ceo e caen no abismo,
co estómago revolto, mareados. **R.**

No apuro clamaron ó Señor
e El librounos da aflicción.
El troca a tempestade en brisa lene,
e quedan caladas as ondas. **R.**

Alégranse eles coa calma,
e El lévaos ó porto arelado.
Dean gracias ó Señor pola súa misericordia,
polos seus prodixios cos humanos. **R.**

SEGUNDA LECTURA
Velaí renovouse a realidade

Lectura da segunda carta do apóstolo san Paulo ós Corintios **5, 14-17**

Irmáns:

É o amor de Cristo o que nos preme, cando pensamos que, ó morrer un por todos, todos morreron; el morreu por todos, de xeito que os que viven xa non vivan para si, senón para o que morreu e resucitou por eles.

Por iso, nós xa non prezamos a ninguén conforme a criterios mundanos; aínda que teñamos coñecido a Cristo conforme a eses criterios, agora xa non o coñecemos así.

Polo tanto, quen estea en Cristo é unha criatura nova: o que era vello, pasou. Velaí unha realidade nova.

Palabra do Señor.

Aleluia Lc 7, 16

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

Un gran profeta xurdiu entre nós;

Deus visitou o seu pobo.

Aleluia.

EVANXEO

¿Quen será este, que mesmo o vento e o mar o obedecen?

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Marcos 4, 35-41

Aquel día, á tardiña, díxolles Xesús ós seus discípulos:

—«Vaíamos á outra banda do mar.»

Eles, deixando a xente, levárono consigo na barca onde estaba sentado; e seguían outras barcas. E formouse tal turbillón de vento que os salseiros caían enriba da barca e enchíana de auga. El, entrementres, estaba na popa durmindo sobre un cabezal. Eles espértano e dinlle:

—«Mestre, ¿seica non che importa que afoguemos?»

El ergueuse e increpou ó vento e díxolle ó mar:

—«¡Cala, acouga!»

E amainou o vento, e veu unha gran calma.

E dilles a eles:

—«¿Por que tendes tanto medo? ¿Seica aínda non tendes fe?»

Eles sentiron entón un medo enorme e comentaban entre si:

—«Pero, ¿quen será este, que mesmo o vento e o mar o obedecen?»

Palabra do Señor.

DOMINGO XIII ORDINARIO

PRIMEIRA LECTURA

Por envexa do demo entrou a morte na terra

Lectura do libro da Sabedoría 1, 13-15; 2, 23-24

Non fixo Deus a morte nin se aleda co exterminio dos vivos; creouno todo, de certo, para que subsista e as criaturas do mundo son saudables; non hai nelas veneno mortal nin ten o Hades imperio sobre a terra, porque a Xustiza é inmortal. Pois Deus creou o home para a incorrupción e fíxoo imaxe do seu propio ser, mais pola envexa do demo entrou a morte no mundo, e os seus secuaces téñena de probar.

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 29, 2 e 4. 5-6. 11 e 12a e 13b (R.: 2a)

R.: Eu lóote, Señor, porque me libraches.

Eu lóote, Señor, porque me libraches
e non deixaches rirse de min os inimigos,
sacaches do abismo a miña vida,
fixéchesme revivir, lonxe dos que baixan ó sepulcro. **R.**

Cantádelle ó Señor os seus amados, loade o seu santo nome.
O seu furor dura só un intre; o seu favor, toda a vida.
Se hai pranto á tardiña, ó abrete xa hai ledicia. **R.**

Escoita, Señor; ten compaixón de min,
Señor, ven socorrerme.
Trocáche-lo meu lamento en danza,
Señor, meu Deus, hei loarte por sempre. **R.**

SEGUNDA LECTURA

Que a vosa abundancia supla a indixencia dos irmáns pobres

Lectura da segunda carta do apóstolo san Paulo ós Corintios 8, 7. 9. 13-1

Irmáns:

Xa que abundades en todo —en fe, en palabras, en ciencia, en interese polas cousas e en amor a nós—, abundade tamén nesta gracia.

Coñecedes ben a xenerosidade do noso Señor Xesús Cristo: sendo rico, fíxose pobre por vós, para vos enriquecer coa súa pobreza.

Non se trata de que pasedes apuros por aliviardes a outros, senón de que haxa equilibrio. Neste momento a vosa abundancia pode remedia-la carencia deles, para que a abundancia deles poida vir en auxilio da vosa carencia.

Así haberá igualdade, de acordo co que está escrito: «A quen recollía moito, non lle sobraba; e a quen recollía pouco, non lle faltaba.»

Palabra do Señor.

Aleluia Cf. 2 Tim 1, 10

Se non se canta, pódese omitir. :-

Aleluia, aleluia.

O noso Salvador Xesús Cristo destruíu a morte,
e iluminou a vida por medio do Evanxeo.

Aleluia.

EVANXEO
Nena, a ti che falo: érguete.

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Marcos 5, 21-43

Naquel tempo, pasando de novo Xesús nunha barca para a banda de enfronte, xuntouse moita xente arredor del, que estaba na beira do mar. Nisto chegou un dos xefes da sinagoga, chamado Xairo, que, ó velo, botouse ós seus pés suplicándolle:

—«A miña filla está a piques de morrer; ven impor sobre ela as túas mans, para que sande, e viva.»

E foise con el, seguido de moito xentío que o estrullaba.

Había unha muller que padecía hemorraxias desde doce anos atrás, e levaba sufrido moito cos médicos, que lle acababan cos bens; total para nada, porque a cada paso ía a peor. Como oíra falar do que facía Xesús, achegouse entre a xente por detrás e tocoulle o seu vestido, dicindo para si: —«Anque non sexa máis que tocarlle o seu vestido, ficarei sa.»

E secándolle a fonte da hemorraxia, sentiu no seu corpo que estaba curada do mal.

Axiña Xesús, decatándose da forza que saíra del, volveuse e preguntou:

—«¿Quen me tocou na roupa?»

Os discípulos respondéronlle:

—«Ti ben ve-la xente preméndote; ¿e aínda preguntas por quen te tocou?»

Pero el seguía mirando arredor, para ver quen fora. Daquela, a muller, amedoñada e tremendo, sabendo o que lle sucedera, veu caer ante el contándolle toda a verdade. El díxolle:

—«Filla, a túa fe sandoute, vaite en paz, curada para sempre da túa doenza.»

Aínda estaba el falando, cando chegaron da casa do xefe da sinagoga a dicirlle:

—«A túa filla acaba de morrer. ¿Para que andar xa molestando ó Mestre?»

Pero Xesús, ó escoita-lo que estaban a falar, díxolle ó xefe da sinagoga:

—«Non temas, abonda que teñas fe.»

E non permitiu que ninguén o acompañase, fóra de Pedro, Santiago e Xoán, o irmán de Santiago.

Ó chegaren á casa do xefe da sinagoga, vendo o gran barullo que facían con choros e lamentos, entrou e díxolles:

—«¿A que vén tanto barullo e tanto chorar? A meniña non morreu, está a durmir.»

E todos facían riso del. Pero botándoos a todos fóra e levando con el os pais da meniña e mailos seus acompañantes, entrou onde estaba a nena.

Colleuna pola man e díxolle:

—«Talitha, qumi» (que quere dicir: «rapaza, érguete»).

A rapaciña ergueuse de contado, e botouse a andar, que xa tiña doce anos.

E aquela xente quedou coa boca aberta.

El insistiulles en que non llo contasen a ninguén, e mandou que lle desen de comer.

Palabra do Señor.

Ou máis breve:

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Marcos 5, 21-24. 35b-43

Naquel tempo, pasando de novo Xesús nunha barca para a banda de enfronte, xuntouse moita xente arredor del, que estaba na beira do mar.

Nisto chegou un dos xefes da sinagoga, chamado Xairo, que, ó velo, botouse ós seus pés suplicándolle:

—«A miña filla está a piques de morrer; ven impor sobre ela as túas mans, para que sande, e viva.»

E foise con el, seguido de moito xentío que o estrullaba.

Aínda ía de camiño, cando chegaron da casa do xefe da sinagoga a dicirlle:

—«A túa filla acaba de morrer. ¿Para que andar xa molestando ó Mestre?»

Pero Xesús, ó escoita-lo que estaban a falar, díxolle ó xefe da sinagoga:

—«Non temas, abonda que teñas fe.»

E non permitiu que ninguén o acompañase, fóra de Pedro, Santiago e Xoán, o irmán de Santiago.

Ó chegaren á casa do xefe da sinagoga, vendo o gran barullo que facían con choros e lamentos, entrou e díxolles:

—«¿A que vén tanto barullo e tanto chorar? A meniña non morreu, está a durmir.»

E todos facían riso del. Pero botándoos a todos fóra e levando con el os pais da meniña e mailos seus acompañantes, entrou onde estaba a nena.

Colleuna pola man e díxolle:

—«Talitha, qumi» (que quere dicir: «rapaza, érguete»).

A rapaciña ergueuse de contado, e botouse a andar, que xa tiña doce anos.

E aquela xente quedou coa boca aberta.

El insistiulles en que non llo contasen a ninguén, e mandou que lle desen de comer.

Palabra do Señor.

DOMINGO XIV ORDINARIO

PRIMEIRA LECTURA

Son casa rebelde e han saber de certo que hai un profeta no medio deles

Lectura do libro de Ezequiel 2, 2-5

Naqueles días, mentres me estaba a falar, entrou en min un espírito que me puxo de pé, e escoitei o que estaba a falar.

Díxome:

—«Fillo de Adán, eu voute mandar onda os fillos de Israel, onda un pobo de rebeldes que se reviraron contra min —eles e mailos seus pais—, que pecaron contra min ata o mesmo día de hoxe.

Estes fillos, ¡que duros son de cara! ¡Que obstinados de corazón! Voute mandar onda eles, e vaslles dicir: "Así fala o Señor."

Deste xeito, eles —escóitente ou rexéitente, pois son casa rebelde— han saber de certo que hai un profeta no medio deles.»

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 122, 1-2a. 2bcd. 3-4 (R.: 2cd)

R.: Os nosos ollos están postos no Señor ata que El se apiade de nós.

Cara a ti alzo os meus ollos, cara a ti que moras no ceo.

Coma os ollos do servo fitan as mans do seu señor. **R.**

Coma os ollos da serva fitan as mans da súa señora,

así os nosos ollos están postos no Señor noso Deus,
ata que El se apiade de nós. **R.**

Apiádate de nós, Señor, apiádate de nós,

pois estamos fartos de desprezo;

farta está a nosa alma das burlas dos satisfeitos,

do desprezo dos poderosos. **R.**

SEGUNDA LECTURA

Gloriareime na miña febleza para que habite en min a forza de Cristo

Lectura da segunda carta do apóstolo san Paulo ós Corintios 12, 7-10

Irmáns:

Debido á grandeza das revelacións, por iso, para que non teña soberbia, espetouseme un aguillón na carne: un emisario de Satanás, para que me pegue lapotes, e así non teña orgullo.

Por tres veces pedinlle ó Señor que o arredase de min, pero respondeume: «Chégache coa miña gracia; a forza vese cumprida na fraqueza.»

Daquela presumirei con gusto das miñas debilidades, para que así resida sobre min a forza de Cristo.

E por iso gózome nas fraquezas, nas afrontas, nas necesidades, persecucións e angustias que sufro por Cristo; porque, cando estou débil, entón é cando son poderoso.

Palabra do Señor.

Aleluia Cf. Lc 4, 18

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

O Espírito do Señor está sobre min: mandoume evanxeliza-los pobres.

Aleluia.

EVANXEO

Non hai profeta máis desprezado que na súa terra

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Marcos 6, 1-6

Naquel tempo, saíndo Xesús de alí, foise para a súa vila acompañado polos seus discípulos.

Cando chegou o sábado, empezou a ensinalos na sinagoga. E moita da xente que o escoitaba dicía abraiada:

—«¿De onde lle veñen a este todas esas cousas? ¿Que sabedoría é esa que lle ensinaron, e como pode facer tantos milagres pola súa man? ¿Non é este o carpinteiro, fillo de María e irmán de Santiago, Xosé, Xudas e mais Simón, e as suas irmás non viven aquí connosco?»

Estaban realmente escandalizados. Pero Xesus díxolles:

—«Non hai profeta máis desprezado que na súa terra, na súa casa ou entre os seus parentes.»

E non puido realizar alí ningún milagre, fóra dalgunhas curacións que fixo impondo as mans. Estaba sorprendido por aquela incredulidade.

E adicouse a andar polas aldeas dos arredores, ensinando.

Palabra do Señor.

DOMINGO XV ORDINARIO

PRIMEIRA LECTURA Vaite como profeta ó meu pobo

Lectura do libro de Amós 7, 12-15

Naquel tempo, díxolle Amasías (sacerdote de Betel) a Amós:
—«Vidente, vaite, fuxe para a terra de Xudá; come alí o teu pan, fai alí de profeta, mais en Betel non volvas profetizar pois é santuario real, é templo nacional.»

Respondeu Amós e díxolle a Amasías:

—«Nin eu son profeta, nin da caste dos profetas, xa que son gandeiro e coidador de sicómoros, mais foi o Señor quen me colleu de trala grea e foi o Señor quen me dixo: "Vai profetizar ó meu pobo Israel."»

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 84, 9ab-10. 11-12. 13-14 (R.: 8)

R- Amósanos, Señor, a túa misericordia e dáno-la túa salvación.

Escoitarei o que di o noso Deus:
certamente o Señor fala de paz
para o seu pobo e os seus amigos.
A salvación está xa preto dos que o temen,
a gloria habitará na nosa terra. R

A misericordia e a fidelidade atoparanse,
abrazaranse a xustiza e maila paz.
Na terra xermolará a fidelidade, a xustiza ollará desde o ceo. R

O Señor ha da-lo seus bens,
e a nosa terra vai da-los seus froitos.
A xustiza camiñará diante del,
e a salvación seguirá as súas pegadas. R.

SEGUNDA LECTURA
Nel elixiunos antes da constitución do mundo

Lectura da carta do apóstolo san Paulo ós Efesios 1, 3-14

Bendito sexa Deus, o Pai do noso Señor Xesús Cristo, que nos bendiciu con toda bendición nos ceos, en Cristo.

Nel escolleunos, antes da creación do mundo, para que fosemos santos e sen mancha na súa presenza polo amor.

El predestinouos a sermos seus fillos adoptivos, por medio de Xesús Cristo, conforme o designio da súa»vontade, para loanza da súa gloria e da súa gracia, que xenerosamente derramou sobre nós por medio do seu Fillo benquerido.

Nel, no seu sangue, alcanzámo-la redención, o perdón dos pecados, conforme á riqueza da súa gracia, que el fíxo rebordar sobre nós con toda sabedoría e intelixencia, dándonos a coñece-lo misterio da súa vontade, o proxecto que el tiña para o realizar na plenitude dos tempos: unificar en Cristo tódalas cousas, canto hai no ceo e canto hai na terra.

Por El tamén nós tivémo-la sorte de resultar preelixidos segundo o designio daquel que activa todo conforme o proxecto da súa vontade, para sermos imaxe da súa gloria os que xa antes tiñámo-la esperanza en Cristo.

Vós tamén, despois de escoitárde-la mensaxe da verdade, o Evanxeo da vosa salvación, e crerdes nel, quedastes selados co Espírito Santo prometido, que é garantía da nosa herdanza, para redención dos que chegamos a ser propiedade del, para loanza da súa gloria.

Palabra do Señor.

Ou máis breve:

Lectura da carta do apóstolo san Paulo ós Efesios 1, 3-10

Bendito sexa Deus, o Pai do noso Señor Xesús Cristo, que nos bendiciu con toda bendición nos ceos, en Cristo.

Nel escolleunos, antes da creación do mundo, para que fosemos santos e sen mancha na súa presenza polo amor.

El predestinouos a sermos seus fillos adoptivos, por medio de Xesús Cristo, conforme o designio da súa vontade, para loanza da súa gloria e da súa gracia, que xenerosamente derramou sobre nós, por medio do seu Fillo benquerido.

Nel, no seu sangue, alcanzámo-la redención, o perdón dos pecados, conforme á riqueza da súa gracia, que el fixo rebordar sobre nós con toda sabedoría e intelixencia, dándonos a coñece-lo misterio da súa vontade, o proxecto que el tiña para o realizar na plenitude dos tempos: unificar en Cristo tódalas cousas, canto hai no ceo e canto hai na terra.

Palabra do Señor.

Aleluia Cf. Ef 1, 17-18

Se no se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

Que o Pai do noso Señor Xesús Cristo ilumine os ollos do noso corazón para que saibamos cal é a esperanza da nosa vocación.

Aleluia.

EVANXEO
Empezou a mandalos

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Marcos 6, 7-13

Naquel tempo, chamou Xesús os Doce, e empezou a mandalo: de dous en dous, dándolles poder sobre os espíritos malos.

Recomendoulles que non levasen nada para o camiño, fóra dun caxato: nin pan, nin alforxas, nin cartos na faixa. Que calzasen sandalias, pero que non levasen máis ca unha túnica. E avisounos:

—«Cando entredes nunha casa, permanecede nela ata que marchedes. Se nalgún lugar non vos acolleren nin vos escoitaren ídevos, sacudindo o po dos vosos pés, para que lles sirva de aviso.»

Marcharon, e predicaron a conversión.

Botaban fóra moitos demoños, e curaban os enfermos, unxíndoos con aceite.

Palabra do Señor.

DOMINGO XVI ORDINARIO

PRIMEIRA LECTURA

Congregarei o resto do meu rabaño e suscitarei pastores para eles

Lectura do libro de Xeremías 23, 1-6

¡Ai dos pastores que deixan que se perda o rabaño e que o espantan do meu pasteiro! —é o Señor quen fala—.

Por isto, así lles fala o Señor, Deus de Israel, ós pastores que apacentan o meu pobo: «Vós espantáde-las miñas ovellas, escorrentádelas e non coidades delas; ollade que eu vos pedirei contas da maldade dos vosos feitos —é o Señor quen fala—.

Eu xuntarei o resto das miñas ovellas, traéndoo de tódolos países a onde as espaxarán, e fareinas volver ós seus pasteiros, onde criarán e se multiplicarán.

Para elas constituirei pastores que as apacenten, de xeito que xa non volvan ter medo, nin se espanten, nin se perda ningunha —é o Señor quen fala—.

Ollade que chegan os días —é o Señor quen fala— en que farei abrollar de David un xermolo lexítimo, será rei de verdade e comportarase con prudencia, administrará o dereito e a xustiza no país.

Desde os seus días Xudá vivirá a salvo, e Israel vivirá en paz.

O título que se lle dará será este: "O Señor é a nosa xustiza."»

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 22, 1-3a. 3b-4. 5. 6 (R.: 1)

R.: O Señor é o meu pastor: nada me falta.

O Señor é o meu pastor, nada me falta:
En pastos verdecentes faime repousar.
El lévame a beber en augas tranquilas
e repón as miñas forzas. **R.**

Guíame por vereas rectas, por mor do seu nome.
Se tiver de pasar por valgadas sombrizas,
ningún mal temería, pois ti vas comigo:
o teu bastón e o teu caxato son o meu sosego. **R.**

Ti pos para min a mesa, á cara dos meus inimigos;
únxesme con perfume a cabeza, e a miña copa reborda. **R.**

O teu benquerer e a túa misericordia
vanme seguindo tódolos días da miña vida.
Eu habitarei na casa do Señor
por días prolongados sen fin. **R.**

SEGUNDA LECTURA
El é a nosa paz, quen dos dous fixo un

Lectura da carta do apóstolo san Paulo ós Efesios **2, 13-18**

Irmáns:

Os que antes estabades lonxe, agora gracias a Cristo Xesús estades cerca, no sangue de Cristo. El é a nosa paz: o que dos dous pobos fixo un só, derrubando a medianeira —a inimizade—, e abolindo na súa carne aquela Lei de mandamentos e normas, para crear en si mesmo cos dous unha nova humanidade, facendo a paz; e reconciliando con Deus ámbolos dous nun único corpo por medio da cruz, matando nel mesmo a inimizade.

El veu e anunciou a paz: paz para vós —os de lonxe—, e paz para os que estaban cerca: porque por el temos uns e outros acceso ó Pai, nun mesmo Espírito.

Palabra do Señor.

Aleluia Xn 10, 27

Se non se canta, pódese omitir

Aleluia, aleluia.

As miñas ovellas escoitan a miña voz, di o Señor;
eu coñézoas e elas séguenme.

Aleluia.

EVANXEO
Eran coma ovellas sen pastor

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Marcos 6, 30-34

Naquel tempo, os apóstolos volveron reunirse con Xesús e contáronlle canto fixeran e ensinaran.

El díxolles:

—«Vinde, vós sós, á parte, a un lugar arredado, e descansade un pouco.»

Porque eran moitos os que ían e viñan, e nin para comer atopaban tempo.

Entón marcharon na barca, á parte, a un lugar arredado.

Pero víronos marchar e déronse conta moitos, e desde tódalas aldeas foron andando para alí, e chegaron primeiro ca eles.

Cando desembarcou, Xesús atopouse cunha gran multitude e sentiu compaixón por eles, porque eran coma ovellas sen pastor, e púxose a ensinalles moitas cousas.

Palabra do Señor.

DOMINGO XVII ORDINARIO

PRIMEIRA LECTURA Comerán e sobrará

Lectura do libro segundo dos Reis 4, 42-44

Daquela chegou de Baal-Xalixah un home, que lle traía ó home de Deus o pan das primicias: vinte pans de cebada e trigo novo na alforxa.

Eliseo díxolle:

—«Dállos á xente, e que coman.» O seu servidor preguntoulle:

—«¿Que é isto para cen persoas?.» A iso Eliseo respondeu:

—«Dállos á xente, e que coman, pois isto di o Señor: "Comerán e sobrará."»

El serviullos á xente, que comeu; e aínda sobrou, conforme a palabra do Señor.

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 144, 10-11. 15-16. 17-18 (R.: cf. 16)

R.: Abres ti, Señor, a túa man e dásnos fartura.

Que te loen, Señor, as túas obras, e te bendigan os teus amigos.
Que pregoen a gloria do teu reino, e falen do teu poder. **R.**

Os ollos de todos están postos en ti,
e dáslle-lo sustento ó seu tempo.
Abres ti a túa man, e dáslle fartura a todo ser vivo. **R.**

O Señor é xusto en tódolos seus camiños,
e santo en tódalas súas obras.
O Señor está cerca dos que o chaman,
dos que o chaman con sinceridade. **R.**

SEGUNDA LECTURA
Un corpo, un Señor, unha fe, un bautismo

Lectura da carta do apóstolo san Paulo ós Efesios 4, 1-6

Irmáns:

Eu, preso polo Señor, pídivos que camiñedes segundo a dignidade da vocación que recibistes, con total humildade, mansedume e paciencia, aturándovos uns a outros con amor, esforzándovos por mante-la unidade do espírito no vínculo da paz.

Hai un só corpo e un só Espírito, do mesmo xeito que se vos chamou a unha única esperanza na vosa vocación.

Hai un só Señor, unha soa fe, un só bautismo, e un só Deus e Pai de todos, que está sobre todos, por todos e en todos.

Palabra do Señor.

Aleluia Lc 7, 16

Se no se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

Un gran profeta apareceu entre nós, e Deus visitou o seu pobo.

Aleluia.

EVANXEO
Repartiu entre os sentados canto quixeron

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Xoán 6, 1-15

Naquel tempo, foi Xesús á outra banda do Mar de Galilea (o de Tiberíades). Seguía unha chea de xente, porque viran os sinais que facía nos enfermos. Subiu Xesús ó monte e sentou alí cos seus discípulos. Estaba a chega-la Pascua, a festa dos xudeus. Levantou a vista Xesús e, vendo vir tanta xente cara a el, díxolle a Filipe:

—«¿Onde imos mercar pan, para que coma esta xente?»

(Isto dicía para tantealo, que el ben sabía xa o que ía facer.)

Respondeulle Filipe:

—«Nin medio ano de xornal chega para que cada un deles reciba un codelo.»

Un dos seus discípulos, Andrés, o irmán de Simón Pedro, díxolle:

—«Hai aquí un rapaz que ten cinco bolos de pan de cebada e dous peixes; pero, ¿que é iso para tantos?»

Xesús ordenou:

—«Facede senta-la xente.»

Había moita herba naquel sitio. E sentaron como uns cinco mil homes. Entón colleu Xesús os pans e, dando gracias, repartiu ós sentados canto quixeron; fixo o mesmo cos peixes. Cando se fartaron, díxolles ós seus discípulos:

—«Recollede os anacos sobrantes, para que non se estrague nada.»

Entón xuntáronos e encheron doce cestas cos anacos dos cinco bolos de pan de cebada, que lles sobrarian ós que comeron. Ó veren aqueles homes o sinal que fixera, dicían:

—«Este si que é o profeta que había de vir ó mundo.» Entón Xesús, decatándose de que o ían vir coller para proclama-lo rei, retirouse outra vez ó monte el só.

Palabra do Señor.

DOMINGO XVIII ORDINARIO

PRIMEIRA LECTURA **Vou facer chover do ceo pan para vós**

Lectura do libro do Éxodo 16, 2-4. 12-15

Naqueles días, toda a comunidade dos israelitas murmuraba no deserto contra Moisés e Aharón; dicían:

—«¡Sequera morresemos pola man do Señor na terra de Exipto, sentados ó redor dos potes de carne e con pan a fartar! Trouxéstesnos a este deserto, para matar de fame a toda esta comunidade.»

O Señor díxolle a Moisés:

—«Vou facer chover do ceo pan para vós. O pobo sairá e collerá o que lle cumpra para o día. Quero poñelo a proba, para ver se anda ou non coa miña lei. Oín as murmuracións dos israelitas. Dilles isto: "Ó anoitecer teredes carne que comer e pola mañá pan a fartar; e saberedes que eu son o Señor, o voso Deus."»

Ó serán, viñeron tantos paspallás que cubriron o acampamento; pola mañá, nos arredores del, había unha capa de orballo. Cando esvaíu o orballo, apareceu no deserto unha capa miúda, coma de escamas, que semellaba xeadada sobre o chan.

Os israelitas, ó que o viron, preguntábanse uns ós outros:

—«¿Que é isto?»

Pois non sabían o que era aquilo. Respondeulles Moisés:

—«Este é o pan que o Señor vos dá para comer.»

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 77, 3 e 4bc. 23-24. 25 e 54 (R.: 24b)

R.: O Señor deulles pan do ceo.

O que oímos e sabemos,
o que os pais nos contaron,
non llelo podemos calar a seus fillos:
as glorias do Señor, o seu poder. **R.**

Ordenou logo as nubes desde arriba,
abriu as portas do ceo,
e fixo chover maná para comeren;
deulles trigo do ceo. **R.**

Comeu o home pan dos fortes,
deulles sustento a fartar.
Levounos á súa terra santa,
ó monte que adquirira coa súa dereita. **R.**

SEGUNDA LECTURA

Vestide o home novo creado a imaxe de Deus

Lectura da carta do apóstolo san Paulo ós Efesios 4, 17. 20-24

Irmáns:

Dígovos e recoméndovos no nome do Señor que non vivades máis coma os pagáns, coa mente baleira.

Non foi así como coñecestes a Cristo, se vos falaron del e vos ensinaron o que responde á verdade en Xesús; isto é, que vos ispades do home vello da vida anterior, que vai esmorecendo, seducido polos seus anceios; que renovéde-lo espírito da vosa mente, e vistáde-lo home novo, creado a imaxe de Deus, na verdadeira xustiza e santidade.

Palabra do Señor.

Aleluia Mt 4, 4b , •
Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.
O home non vive só de pan,
senón de toda palabra que procede da boca de Deus.
Aleluia.

EVANXEO

Quen veña comigo non terá fame e quen crea en min non terá sede

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Xoán 6, 24-35

Naquel tempo, en vendo a xente que Xesús non estaba alí, nin tampouco os seus discípulos, montaron nos botes e chegaron a Cafarnaúm buscando a Xesús. Atopárono na outra banda do mar e dixéronlle:

—«Rabbí, ¿cando chegaches aquí?» Xesús contestoulles:

—«Con toda verdade volo aseguro: buscádesme non porque vistes sinais, senón porque comestes pan ata vos fartar. Traballade non polo pan que se acaba, senón polo que dura deica a vida eterna, o que vos dará o Fillo do Home: pois Deus Pai marcouno co seu selo.»

Eles preguntáronlle:

—«¿Que temos que facer para realiza-las obras de Deus?»

Respondeu Xesús:

—«Esta é a obra de Deus: que creades naquel que El mandou.»

Replicáronlle:

—«¿Que sinal fas, para que véndoo creamos en ti? ¿Que podes facer? Os nosos pais comeron o maná no deserto, conforme está escrito: "Deulles a comer pan do ceo."»

Entón díxolles Xesús:

—«Con toda verdade volo aseguro: non foi Moisés quen vos deu o pan do ceo; meu Pai é quen vos dá o verdadeiro pan do ceo: pois o pan de Deus é o que baixa do ceo e dá vida ó mundo.»

Dixéronlle entón:

—«Señor, dános sempre dese pan.» Xesús respondeulles:

—«Eu son o pan da vida: quen vén onda min non pasará fame e, quen cre en min endexamais terá sede.»

Palabra do Señor.

DOMINGO XIX ORDINARIO

PRIMEIRA LECTURA

Coa forza daquel pan puido chegar ata o monte de Deus

Lectura do libro primeiro dos Reis 19, 4-8

Naqueles días, Elías proseguíu polo deserto un día de camiño él cando se detivo, foi sentarse debaixo dunha xesta e pediu para si a morte, dicindo: —«Basta xa, Señor, quítame a vida, pois non son eu mellor cós meus pais.» Deitouse logo á sombra da xesta e adormeceu. De súpeto, un anxo tocouno e díxolle:

—«Érguete e come.»

Elias mirou e viu á súa cabeceira unha bica cocida no rescaldo e un xerro de auga. Comeu, bebeu e volveuse deitar. Pero o anxo do Señor tornou de segundas, tocouno e díxolle:

—«Érguete e come, que che queda moito camiño.»

Ergueuse Elías, comeu e bebeu e, coa forza daquel sustento, andou corenta días coas súas noites ata o monte de Deus, o Horeb.

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 9a)

R.: Probade e vede o bo que é o Señor.

Bendigo o Señor en todo instante,
teño sempre na boca a súa loanza.
Eu glorióme no Señor:
que escoiten os humildes e se alegren. **R.**

Exaltade comigo o Señor,
loemos xuntos o seu nome.
Eu busquei o Señor, El respondeume,
libroume de tódolos temores. **R.**

Contempládeo, e quedaredes radiantes,
os vosos rostros non os cubrirá a vergonza.
Este pobre clamou, e o Señor escoitouno,
librouno de tódolos apuros. **R.**

O anxo do Señor acampa entre os seus fieis e dálles seguridade.
Probade e vede o bo que é o Señor:
feliz quen a El se acolle. **R.**

SEGUNDA LECTURA **Camiñade no amor, igual ca Cristo**

Lectura da carta do apóstolo san Paulo ós Efesios **4, 30—5, 2**

Irmáns:

Non aflixáde-lo Santo Espírito de Deus, que vos selou para o día da redención. Arredade de vós toda amargura, carraxe, ira, rebumbio, aldraxe e calquera outra maldade; máis ben sede bondadosos e misericordiosos uns cos outros, perdoándovos mutuamente, coma Deus vos perdoou en Cristo. Facédevos, logo, imitadores de Deus, coma fillos queridos, e camiñade no amor, igual que Cristo vos amou e se entregou por nós coma ofrenda e vítima a Deus de aromático recendo.

Palabra do Señor.

Aleluia Xn 6, 51

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

Eu son o pan vivo que baixou do ceo, di o Señor;
quen coma deste pan vivirá para sempre.

Aleluia.

EVANXEO

Eu son o pan vivo que baixou do ceo

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Xoán 6, 41-51

Naquel tempo, os xudeus comezaron a murmurar de Xesús, porque dixera:

«Eu son o pan que baixou do ceo», e dicían:

—«¿Non é este Xesús, o fillo de Xosé? ¿Non lle coñecemos-lo pai e maila nai? ¿Como di, logo: "Eu baixei do ceo"?»

Xesús respondeulles:

—«Non esteades aí a murmurar. Ninguén pode vir onda min se non o trae o Pai que me mandou, e eu resucitareino no derradeiro día.

Está escrito nos Profetas: "Todos serán ensinados por Deus": todo aquel que escoita ó Pai e aprende, vén onda min. Non porque alguén vise o Pai; o único que viu o Pai é o que estaba onda Deus. Con toda verdade volo aseguro: quen cre, ten vida eterna.

Eu son o pan da vida. Os vosos pais comeron o maná no deserto, pero morreron. Este é o pan que baixa do ceo, para que quen coma del non morra.

Eu son o pan vivo que baixou do ceo: se alguén come deste pan, vivirá para sempre; e o pan que eu darei, é a miña carne, para a vida do mundo.» , ; .

Palabra do Señor.

DOMINGO XX ORDINARIO

PRIMEIRA LECTURA

Comede do meu pan e bebede do viño que mesturei para vós

Lectura do libro dos Proverbios 9, 1-6

A Sabedoría construíu a súa casa,
tallou as súas sete columnas;
sacrificou as súas vítimas,
mesturou o seu viño e preparou a súa mesa.
Despachou as súas criadas a anuncia-lo convite polos altos da cidade:
«Quen sexa inxenuo, que se achegue a min.»
E ós faltos de siso díxolles:
«Vinde, comede do meu pan e bebede do viño que mesturei,
deixade a vosa inxenuidade e viviredes,
camiñade pola vía da intelixencia.»

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 33, 2-3. 10-11. 12-13. 14-15 (R.: 9a)

R.: Probade e vede o bo que é o Señor.

Bendigo o Señor en todo instante,
teño sempre na boca a súa loanza.
Eu glorióme no Señor:
que escoiten os humildes e se alegren. **R.**

Temede ó Señor os seus santos,
pois nada lles falta ós que o temen.
Os ricos empobrecen e pasan fame,
pero ós que buscan o Señor ningún ben lles faltará. **R.**

Vinde, fillos, escoitade:
ensinaréivo-lo temor do Señor.
¿Quen é o que desexa vivir,
o que arela días de prosperidade? **R.**

Garda a túa lingua do mal,
os teus labios de falas enganosas.
Arrédate do mal e fai o ben, busca a paz, corre tras ela. **R.**

SEGUNDA LECTURA
Comprendede cal é a vontade do Señor

Lectura da carta do apóstolo san Paulo ós Efesios 5, 15-20

Irmáns:

Mirade con tino como camiñades: non coma atolados senón coma sensatos, aproveitando ben este tempo, que corren días malos.

Por iso, non sexades irreflexivos; ó contrario, tratade de comprender cal é a vontade do Señor.

Non vos emborrachedes con viño, que leva á libertinaxe; en vez diso enchédevos de Espírito, falando entre vós con salmos, himnos e cánticos espirituais, cantando e salmodiando con toda a alma para o Señor e dándolle gracias decote a Deus Pai, por todo, no nome do noso Señor Xesús Cristo.

Palabra do Señor.

Aleluia Xn 6, 56

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

Quen come a miña carne e bebe o meu sangue,
permanece en min e eu nel, di o Señor.

Aleluia.

EVANXEO

A miña carne é verdadeira comida e o meu sangue é verdadeira bebida

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Xoán 6, 51-58

Naquel tempo, díxolle Xesús á xente:

—«Eu son o pan vivo que baixou do ceo: se alguén come deste pan, vivirá para sempre; e o pan que eu darei, é a miña carne, para a vida do mundo.»

Discutían entón entre eles os xudeus:

—«¿Como pode este darnos a come-la súa carne?» Díxolles entón Xesús:

—«Con toda verdade volo aseguro: se non coméde-la carne do Fillo do Home e non bebéde-lo seu sangue, non teredes vida en vós. Quen come a miña carne e bebe o meu sangue, ten vida eterna e eu resucitareino no derradeiro día. Pois a miña carne é verdadeira comida e o meu sangue é verdadeira bebida. Quen come a miña carne e bebe o meu sangue, permanece en min e eu nel.

Do mesmo xeito que o Pai que me mandou vive e eu vivo polo Pai, así tamén quen me coma vivirá por min. Este é o pan que baixou do ceo; non semellante ó que comeron os pais, que mesmo así morreron: quen come este pan, vivirá para sempre.»

Palabra do Señor.

DOMINGO XXI ORDINARIO

PRIMEIRA LECTURA

Servirémo-lo Señor, porque El é o noso Deus

Lectura do libro de Xosué 24, 1-2a. 15-17. 18b

Naqueles días, xuntou Xosué a tódalas tribos de Israel e Xequem, e chamou os anciáns de Israel, os xefes, os xuíces e mailos oficiais, e presentáronse diante de Deus.

E Xosué falou a todo o pobo deste xeito:

—«Se vos anoxa servir ó Señor, escollede hoxe a quen ides servir: se ós deuses que serviron vosos pais na outra banda do río, ou ós deuses dos amorreos, os da terra que habitades. Eu e maila miña familia servirémo-lo Señor.»

Respondeu o pobo:

—«Lonxe de nós arredármonos do Señor para servir a outros deuses, pois o Señor, o noso Deus, sacounos a nós e ós nosos devanceiros da terra de Exipto, da situación de escravitude, e fixo diante de nós grandes prodixios e protexeunos ó longo de todo o camiño que percorremos e entre tódolos pobos que encontramos ó pasar. Así que tamén nós servirémo-lo Señor, pois El é o noso Deus.»

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 33, 2-3. 16-17. 18-19. 20-21. 22-23 (R.: 9;)

R.: Probade e vede o bo que é o Señor.

Bendigo o Señor en todo instante,
teño sempre na boca a súa loanza.
Eu glóriome no Señor:
que escoiten os humildes e se alegren. R.

Os ollos do Señor están postos nos xustos,
os seus oídos cara ó seu clamor;
mais o Señor encara os malvados,
para borrar da terra a súa memoria. R.

Claman aqueles, e o Señor escoita,
líbraos de tódalas angustias.
O Señor está preto do aflixido,
salva os de ánimo abatido. R.

Moitas son as angustias dos xustos,
pero de todas elas os libra o Señor.
El coida dos seus ósos,
nin un só lles romperán. R.

A maldade mata ó impío;
quen aborrece os xustos será castigado.
O Señor redime os seus servos:
non será castigado quen a El se acolle. R.

SEGUNDA LECTURA
Este é un misterio grande, falo de Cristo e da Igrexa

Lectura da carta do apóstolo san Paulo ós Efesios 5, 21-32

Irmáns:

Sede ben guiados uns cos outros por respecto a Cristo: as mulleres sométanse ós propios maridos, coma se fose ó Señor, pois o marido é cabeza da muller, coma tamén Cristo é cabeza da Igrexa, o salvador do corpo.

E, como a Igrexa se somete a Cristo, así tamén as mulleres ós seus maridos, en todo.

Homes, amade as vosas mulleres, como tamén Cristo amou a Igrexa e se entregou por ela para santificala, purificándoa co baño de auga na palabra, e para presentala deste xeito diante de si, radiante, sen lixo nin enruga nin cousa polo estilo senón santa e inmaculada.

Así deben tamén os maridos ama-las súas mulleres coma os seus propios corpos. Quen ama a súa muller, ámase a si mesmo, porque ninguén odiou endexamais a súa propia carne senón que a mantén e a quece, como fai Cristo coa Igrexa, porque somos membros do seu corpo.

Por iso deixará o home a seu pai e maila súa nai e unirase á súa muller e serán os dous un só corpo.

Gran misterio é este e eu refíroo a Cristo e á Igrexa.

Palabra do Señor.

Aleluia Cf. Xn 6, 63c. 68c

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia. aleluia.

As túas palabras, Señor, son espírito e vida;
ti tes palabras de vida eterna.

Aleluia.

EVANXEO

E ¿onda quen imos ir? Ti tes palabras de vida eterna

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Xoán 6, 60-69

Naquel tempo, moitos dos discípulos de Xesús dixeron:

—«¡Que dura é esta doutrina! ¿Quen pode admitir tal cousa?

Comprendendo Xesús que os seus discípulos murmuraban do asunto, díxolles:

—«¿Escandalízavos iso? ¿E logo se viséde-lo Fillo do Home subindo a onde estaba antes? O espírito é quen dá vida, a carne non vale para nada; as palabras que eu vos falei, son espírito e son vida. E, aínda así, hai algúns de vós que non cren.»

Pois ben sabía Xesús desde o principio quen eran os que non crían e mais quen o había de entregar. E proseguíu:

—«Por iso téñovos dito que ninguén pode vir a min, se non llo concede o Pai.»

Desde aquela moitos dos seus discípulos botáronse para atrás, e xa non andaban con el. Preguntoulles entón Xesús ós Doce:

—«¿Vos tamén vos queredes ir?» Respondeulle Simón Pedro:

—«Señor, ¿e onda quen imos ir? Ti tes palabras de vida eterna, e nós cremos e recoñecemos que ti e-lo Santo de Deus.»

Palabra do Señor.

DOMINGO XXII ORDINARIO

PRIMEIRA LECTURA

**Non engadades nada á palabra que vos falo,
cumpride os mandamentos do Señor**

Lectura do libro do Deuteronomio 4, 1-2. 6-8

Naqueles días, faloulle Moisés ó pobo dicindo:

—«E agora, Israel, escoita as leis e decretos que eu vos ensino a cumprir para que vivades, entredes e tomades posesión da terra que o Señor, Deus dos vosos pais, vos entrega.

Non engadades nada ás palabras dos mandamentos que eu vos ordeno, nin lles quitedes nada, cumprindo as ordes do Señor, voso Deus, que eu vos imponho.

Observádeos e poñédeos en práctica, pois isto será a vosa pericia e a vosa sabedoría ós ollos dos pobos. Estes, ó escoitaren todos estes mandamentos, dirán: "Esta gran nación é o pobo máis experto e máis sabio", pois, ¿que gran nación ten os seus deuses tan cerca de si como está o Señor, noso Deus, sempre que o invocamos? E ¿que gran nación ten mandamentos e preceptos tan xustos coma esta lei que hoxe eu vos proponho?»

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 14, 2-3a. 3cd-4ab. 5 (R.: 1a)

R.: ¿Quen, Señor, se hospedará na túa tenda?

Aquel que procede honradamente
e practica a xustiza;
o que ten sinceridade no corazón
e non calumnia coa súa lingua. **R.**

O que non lle fai mal ó seu próximo
e non difama o seu veciño;
o que despreza os malvados,
mais enaltece os que temen o Señor. **R.**

O que non presta con usura o seu diñeiro,
e non se deixa subornar contra o inocente.
Quen así se comporta,
endexamais o abalarán. **R.**

SEGUNDA LECTURA **Cumpride a palabra**

Lectura da carta do apóstolo Santiago 1, 17-18. 21b-22. 27

Irmáns benqueridos:

Todo bo regalo e toda dádiva perfecta vén de arriba, do Pai dos luceiros, en quen nin hai cambios nin tempos de sombras.

Pola súa vontade tróuxonos á vida coa palabra da verdade, para que fosemos como as primicias das súas criaturas.

Acollede docilmente a Palabra enxertada en vós, que pode salva-las vosas vidas. Sede cumpridores da Palabra e non vos contentedes con escoitala xustificándovos con razóns enganosas.

A relixión limpa e sen lixo ningún ós ollos de Deus Pai é esta: mirar polos orfos e polas viúvas nas súas coitas e gardarse da contaminación deste mundo.

Palabra do Señor.

Aleluia Sant 1, 18 .
Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

Pola súa vontade, enxendrounos á vida coa palabra de verdade,
para que sexamos primicias da súa creación.

Aleluia.

EVANXEO
Rexeitáde-los mandados de Deus
e agarrádesvos ás tradicións dos homes

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Marcos 7, 1-8. 14-15. 21-23

Naquel tempo, reuníronse con Xesús un grupo de fariseos con algúns letrados chegados de Xerusalén, e viron os discípulos comer con mans impuras, é dicir, sen antes lavaren as mans. (É sabido que os fariseos e os xudeus todos non comen sen lavaren ben as mans, seguindo así as vellas tradicións; e cando chegan da rúa, tampouco comen sen se bañaren antes; tamén están moi apegados a outras tradicións, como o lavar vasos, xerras e bandexas.) Por iso os fariseos e mailos escribas preguntáronlle:

—«¿Por que os teus discípulos non se portan conforme a tradición dos devanceiros, senón que comen con mans impuras?»

El contestoulles:

—«¡Que ben profetizou Isaías de vós, hipócritas, como está escrito:
"Este pobo hóname cos labios, pero o seu corazón está lonxe de min.
Danme un culto inútil, porque a doutrina que ensinan non son máis
que costumes humanos."

Rexeitáde-los mandados de Deus e agarrádesvos ás tradicións dos homes.»

E convocando a xente, dicíalles:

—«Escoitádeme todos e procurade entender. Nada do que hai fóra do home pode manchalo ó entrar nel; pero o que sae do home, iso si que o mancha. Porque de dentro, do corazón do home, xorden os malos pensamentos, as fornicacións, os roubos, os asasinatos, os adulterios, as cobizas, as maldades, os fraudes, os desenfrensos, as envexas, as blasfemias, a soberbia, os desatinos.

Todos eses males saen de dentro e manchan o home.»

Palabra do Señor.

DOMINGO XXIII ORDINARIO

PRIMEIRA LECTURA

Abriranse os oídos dos xordos, cantarás xubilosa a lingua dos mudos

Lectura do libro do profeta Isaías 35, 4-7a

Dicídelles ós de corazón tímido: «Collede ánimo, non temades. Velaí o voso Deus. Chega a vinganza, a recompensa de Deus. Chega El mesmo, e salvaravos.»

Entón abriranse os ollos dos cegos, e os oídos dos xordos destapananse. Entón o coxo saltará coma un corzo e a lingua do mudo cantarás xubilosa. Si, saen á luz augas no deserto e ríos na estepa: a terra reseca convértese nunha lagoa, e a terra sedenta en mananciais de auga.

Palabra do Señor. . < . :-

Salmo responsorial Sal 145, 7. 8-9a. 9bc-10 (R.: 1)

R.: Loa, miña alma, o Señor.

Ou: Aleluia.

El garda por sempre a súa fidelidade:
faielles xustiza ós oprimidos e dálles pan ós famentos. **R.**

O Señor libra os cativos,
o Señor abre os ollos dos cegos,
o Señor endereita os dobrados,
o Señor ama os xustos.
O Señor protexe os forasteiros. **R.**

O Señor sostén os orfos e as viúvas,
extravía os camiños dos malvados.
O Señor reina eternamente,
o teu Deus, Sión, por xeracións e xeracións. Aleluia. **R.**

SEGUNDA LECTURA

¿Non é que Deus elixiu os pobres como herdeiros do reino?

Lectura da carta do apóstolo Santiago 2, 1-5

Meus irmáns, a fe que temos no noso Señor Xesús Cristo, o glorioso, non cadra ben con certos distingos entre persoas. Entra na vosa asemblea —é un supoñer— un home cun anel de ouro, vestido con moita galanura, e entra tamén un pobre vestido con farrapos; se vos fixades no que vai ben vestido, e lle dicides: «Ti acomódate ben aquí», e ó pobre: «Ti queda de pé aí», ou: «Senta no chan ós meus pés», ¿non estades facendo distincións entre vós mesmos, converténdoos en xuíces de criterios inicuos? Escoitádeme ben, meus irmáns queridiños: ¿seica non escolleu Deus os pobres deste mundo para seren ricos na fe e herdeiros do Reino que Deus prometeu ós que o aman?

Palabra do Señor.

Aleluia Cf. Mt 4, 23

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

Xesús predicaba o Evanxeo do Reino,
e curaba tódalas enfermidades do pobo.

Aleluia.

EVANXEO
Fixo oír ós xordos e falar ós mudos

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Marcos 7, 31-37

Naquel tempo, Xesús, deixando Tiro, veu dar por Sidón ó mar de Galilea, atravesando a Decápole. Presentáronlle un xordomudo, e suplicáronlle que lle impuxese as mans. Xesús, separándoo da xente, meteulle os dedos nas orellas e tocoulle a lingua con cuspe. Logo, erguendo os ollos ó ceo, suspirou e dixo:

—«Effatá» (ou sexa: «ábrete»).

E no instante abríronselle os oídos, e falaba perfectamente.

Logo prohibiulles contalo a ninguén; pero canto máis llelo prohibía, máis o espallaban. E a xente, totalmente abraiada, comentaba:

—«¡Que ben o fai todo! Fai que os xordos oian e que os mudos falen.»

Palabra do Señor.

DOMINGO XXIV ORDINARIO

PRIMEIRA LECTURA

Ofrecínlle-lo meu lombo ós que me ferían

Lectura do libro do profeta Isaías 50, 5-9a

O Señor abriu o meu oído, e eu non me rebelei, non me botei para atrás.

Ofrecín o lombo ós que me azoutaban, e a miña cara ós que me arrincaban a barba.

Non escondín a miña cara dos insultos e das cuspiñadas.

Pero o Señor axudárame, por isto non me sinto avergonzado, e poño a miña cara coma un diamante, pois sei que non me avergonzarei.

O que defende a miña causa está cerca.

¿Quen litigará comigo, cando comparezamos ante a comunidade?

Quen traballa a miña xusta sentenza está detrás de min.

O Señor axudárame: ¿quen será o que me declare culpable?

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 114, 1-2. 3-4. 5-6. 8-9 (R.: 9)

R.: Camiñarei na presenza do Señor na terra da vida.

Ou: Aleluia.

Amo o Señor, porque escoita
a miña voz suplicante,
porque achega a min o seu oído
no día en que o invoco. **R.**

Envolvíanme lazos de morte
atrapáranme as redes do abismo,
atopeime en apuro e aflicción. **R.**

Invoquei o nome do Señor:
«¡Señor, sálvame a vida!» **R.**

O Señor é xusto e clemente,
o noso Deus é compasivo.
O Señor garda os humildes:
na miña febleza hame socorrer. **R.**

El librou da morte a miña vida,
das bágoas os meus ollos,
da caída os meus pés.
Camiñarei na presenza do Señor na terra da vida. **R.**

SEGUNDA LECTURA
Se a fe non fructífica en obras, está morta

Lectura da carta do apóstolo Santiago 2, 14-18

Irmáns benqueridos:

¿Que proveito lle trae a un dicir que ten fe, se non ten feitos?

¿Acaso o poderá salvar esa fe?

Se un irmán ou unha irmá andan espidos e necesitados do pan de cada día, e vai un de vós e dilles: «ídevos en paz, quentádevos e fartádevos», pero non lles dá aquilo que lle cómpre ó seu corpo, ¿que proveito levan?

Pois o mesmiño pasa coa fe: se non ten feitos, leva a morte na súa cerna.

Pode dicir alguén: «Ti te-la fe, eu teño os feitos. Amósame a túa fe sen feitos que eu polos feitos heiche de amosa-la miña fe.»

Palabra do Señor.

Aleluia Gal 6, 14

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

Lonxe de min gloriarme se non é na cruz do Señor,
por quen o mundo está crucificado para min e eu para o mundo.

Aleluia.

EVANXEO

Ti e-lo Cristo... E preciso que o Fillo do Home padeza moito

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Marcos 8, 27-35

Naquel tempo, ía Xesús cos seus discípulos cara ás aldeas de Cesarea de Filipo, e polo camiño preguntoulles:

—«¿Quen di a xente que son eu?»

Eles responderon:.

—«Uns, que Xoán Bautista; outros, que Elías; e outros, que algún dos profetas.»

El preguntoulles a eles:

—«¿E vós, quen dicides que son?»

Respondeu Simón Pedro:

—«Ti e-lo Mesías.»

E prohibiulles diciren nada a ninguén.

Entón, empezou a adoutrinalos dicíndolles:

—«O Fillo do Home ten que padecer moito e ser rexeitado polos sumos sacerdotes e polos letrados, e ser axustizado, e despois de tres días ha de resucitar.»

E dicíao con toda claridade.

Entón Pedro levouno consigo e empezou a rifarlle. Pero Xesús deu a volta e, mirando cara ós seus discípulos, reprende a Pedro:

—«Camiña detrás de min, Satanás, que ti non considéras as miras de Deus, senón as dos homes.»

E chamou a xente onda os seus discípulos e díxolles a todos:

—«Se alguén quere vir detrás de min, que renuncie a si mesmo, que cargue coa súa cruz e que me siga. Pois o que queira poñer a salvo a súa vida, perderaa; pero quen perda a súa vida pola miña causa e pola do Evanxeo, ese poñeraa a salvo.»

Palabra do Señor.

DOMINGO XXV ORDINARIO

PRIMEIRA LECTURA **Condenémolo a unha morte ignominiosa**

Lectura do libro da Sabedoría 2, 12. 17-20

Dixeron os malvados:

«Espreitémo-lo home xusto que nos dá tanto noxo e se opón ós nosos feitos, botándonos na cara as transgresións da lei, reprochándonos faltas da nosa educación.

Examinemos se son veraces as súas razóns, comprobemos como é o seu finar.

Se o xusto é fillo de Deus, virá El a acorrela e ceibarao da man dos seus inimigos.

¡Poñámolo na proba da aldraxe e do tormento para constatar-mo-la súa mansedume e experimentármo-la súa resistencia ó mal!

¡Condenémolo a unha morte ignominiosa, pois, segundo el fala, terá quen o protexa!»

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 53, 3-4. 5. 6 e 8 (R.: 6b)

R.: O Señor é quen sostén a miña vida.

Oh Deus, polo teu nome sálvame,
co teu poder faime xustiza.

Oh Deus, escoita a miña súplica,
atende as miñas palabras. **R.**

Érguense contra min homes soberbios,
homes violentos buscan a miña vida,
sen teren a Deus en conta. **R.**

Mais Deus é a miña axuda,
o Señor é quen sostén a miña vida.
Ofrecereiche un sacrificio voluntario,
enxalzarei, Señor, o teu nome que é bo. **R.**

SEGUNDA LECTURA

O froito da xustiza seméntase na paz para aqueles que cultivan a paz

Lectura da carta do apóstolo Santiago 3, 16—4, 3

Irmáns benqueridos:

Onde hai receos e liortas, dáse tamén alí o descontento e toda caste de ruindades. Pola contra, a sabedoría que vén do ceo é primeiramente pura e despois pacífica, sinxela, acolledora, chea de misericordia e de bos froitos, imparcial, sen finximento.

O froito da xustiza seméntano coa paz os que van facendo a paz.

¿De onde veñen esas guerras e liortas que se dan entre vós?

¿Non será das vosas cobizas, que loitan no voso interior?

Degoirades e non tedes; enrabechádesvos e andades cheos de envexa e non logrades cousa; combatédesvos e facédesvo-la guerra e non conseguides porque non o pedides e, se pedides, non recibides, porque pedides só co devezo de satisfacérde-las vosas cobizas.

Palabra do Señor.

Aleluia Cf. 2 Tes 2, 14

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

Deus chamounos por medio do Evanxeo,
para lograrmos a gloria do noso Señor Xesús Cristo.

Aleluia.

EVANXEO
O Fillo do Home é entregado...
Quen queira se-lo primeiro, ha se-lo servidor de todos

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Marcos 9, 30-37

Naquel tempo, Xesús e mailos seus discípulos marcharon, atravesando a Galilea sen enredar nela, porque non quería que o soubese ninguén; pois ía informando os discípulos, dicíndolles:

—«Ó Fillo do Home vano entregar nas mans dos homes, que o matarán; pero, despois de morto, pasados tres días, ha resucitar.»

Eles non entendían o que lles dicía, pero non se atrevían a preguntarllo.

Chegaron a Cafarnaúm, e, cando estaban na casa, preguntoulles:

—«¿De que viñades discutindo polo camiño?»

Eles calaron, porque no camiño discutiran entre si sobre quen era o máis importante. Xesús sentou, chamou polos Doce e díxolles:

—«O que queira se-lo primeiro, que sexa o derradeiro entre todos e o servidor de todos.»

Despois colleu un neno e púxoo no medio deles, abrazouno, e díxolles:

—«Quen acolla no meu nome a un destes nenos, acólleme a min; e quen me acolla a min, non é a min a quen acolle, senón a Aquel que me mandou.»

Palabra do Señor.

DOMINGO XXVI ORDINARIO

PRIMEIRA LECTURA

¿Tes celos por min?

¿Quen dera que todo o pobo do Señor fosen profetas!

Lectura do libro dos Números 11, 25-29

Naqueles días, descendeu o Señor nunha nube e faloulle a Moisés; despois tomou do espírito que había nel e infundiullelo ós setenta anciáns.

En canto o espírito repousou sobre eles, puxéronse a profetizar; pero nunca máis o volveron facer.

Quedaran no acampamento dous homes, un deles chamado Eldad e o outro Medad. O espírito repousou tamén sobre eles, pois figuraban entre os inscritos, aínda que non saíran para a Tenda, e profetizaron no campamento.

Un rapaz correu a comunicarllo a Moisés, dicindo:

—«¿Eldad e Medad profetizan no campamento!»

Entón Xosué, fillo de Nun, ministro de Moisés, escolleito por el, díxolle:

—«¿Meu Señor, Moisés, prohibelle!»

Mais Moisés respondeulle:

—«¿Tes celos por min? ¿Quen dera que todo o pobo do Señor fosen profetas, e que o Señor lles dese o seu espírito!»

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 18, 8. 10. 12-13. 14 (R.: 9a)

R.: Os mandatos do Señor son rectos: aledan o corazón.

A lei do Señor é perfecta:
reconforta a alma;
a declaración do Señor é firme:
fai sabio ó inxenuo. **R.**

A vontade do Señor é pura:
permanece por sempre;
as decisións do Señor son verdadeiras:
enteiramente xustas. **R.**

Aínda que o teu servo os quere cumprir
e pon coidado en gardalos,
¿quen se decata dos erros?
Límpame ti de canto se me esquece. **R.**

Preserva o teu servo da soberbia,
para que non me domine.
Entón serei perfecto,
limpo de pecados graves. **R.**

SEGUNDA LECTURA
As vosas riquezas podrecheron

Lectura da carta do apóstolo Santiago 5, 1-6

E vós, os ricos, chorade e berrade polas desgracias que van vir enriba de vós. A vosa riqueza está podrecida; a vosa roupa chea de couza; o voso ouro e a vosa prata, enferruxados; e a mesma ferruxe será testemuño en contra vosa e, coma se fora lume, comerá as vosas carnes.

¡Estades atesourando na fin dos tempos!

¡Atención! O xornal que non lles pagastes ós obreiros que vos fixeron a seitura está clamando e o seu berro chega ós oídos do Señor dos Exércitos. Vivistes na terra cheos de fartura e cebáste-los vosos corazóns nos praceres para o día da matanza.

Condenáste-lo xusto e matástelo sen que el vos fixese fronte.

Palabra do Señor.

Aleluia Cf. Xn 17, 17b. a

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

A túa palabra, Señor, é verdade; santifícanos na verdade.

Aleluia.

EVANXEO
Quen non está contra nós, está connosco.
Se a túa man te escandaliza, córtala

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Marcos 9, 38-43. 45. 47-48

Naquel tempo, díxolle Xoán a Xesús:

—«Vimos un que botaba demos no teu nome e quixémosllo privar porque non é dos nosos.»

Xesús contestoulle:

—«Pois non llo privedes, porque ninguén que faga milagres no meu nome fala despois mal de min. O que non está contra nós, está connosco.

Ademais, todo aquel que vos dea un vaso de auga por serdes seguidores de Cristo, tende por seguro que non quedará sen recompensa.

E a quen escandalice a un destes pequeniños que cren en min, éralle mellor que lle colgasen do pescozo unha pedra de muíño, e o largasen ó mar.

E se a túa man te fai caer, córtala: máis che vale entrar toco na vida que ir parar coas dúas mans ó inferno, no lume que nunca se apaga.

E se o teu pé te fai caer, córtalo: mellor será que entres coxo na vida, que ir dar cos dous pés no inferno.

E se o teu ollo te fai caer, arríncao: máis che vale entrar cego no Reino de Deus e non que te boten cos dous ollos no inferno, onde o verme non morre nin o lume se apaga.»

Palabra do Señor.

DOMINGO XXVII ORDINARIO

PRIMEIRA LECTURA **E farán unha soa carne**

Lectura do libro da Xénese, **2, 18-24**

O Señor Deus pensou:

—«Non é bo que o home estea só. Voulle facer unha axuda semellante a el.»

Entón o Señor Deus formou de terra as feras do monte e os paxaros do ceo, e presentoullos ó home, para ver que nomes lles puña. Cada ser vivo levaría o nome que o home lle puxese.

O home púxolles nomes ós animais domésticos, ós paxaros do ceo e ás feras do monte. Pero non daba cunha axuda semellante a el.

Entón infundiou o Señor Deus un sono profundo no home e, cando este adormeceu, sacoulle unha costela e cerrou con carne o sitio.

Da costela do home, o Señor Deus formou unha muller e presentoulla ó home.

O home exclamou:

—«Agora esta é coma min, óso dos meus ósos, carne da miña carne.

Chamarase muller, porque foi sacada do home.

Por iso o home deixará seu pai e mais súa nai e unirase coa súa muller e os dous farán unha soa carne.»

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 127, 1-2. 3. 4-5. 6 (R.: cf. 5)

R.: Bendíganos o Señor tódolos días da nosa vida.

Ditosos os que temen o Señor,
os que seguen os seus camiños.
Comerás do traballo das túas mans,
serás ditoso, serás afortunado. **R.**

A túa muller coma parra fecunda
no interior da túa casa;
os teus fillos coma gromos de oliveira
arredor da túa mesa. **R.**

Así será bendito
o home que teme o Señor.
Que o Señor te bendiga desde Sión,
que goces coa prosperidade de Xerusalén
tódolos días da túa vida. **R.**

Que véxa-los fillos dos teus fillos.
¡Paz sobre Israel! **R.**

SEGUNDA LECTURA

O consagrante e os consagrados teñen que ser todos da mesma liñaxe

Lectura da carta ós Hebreos **2, 9-11**

Irmáns:

Aquel que «rebaixaron só un chisco con respecto ós anxos», Xesús, por atura-los padecementos da súa morte, está coroado de gloria e dignidade. Deste xeito, a súa morte foi unha bendición de Deus para todo home. Efectivamente, conviña que Aquel para quen e por quen existe todo, se quería conducir moitos fillos á gloria, levase á perfección por medio do sufrimento o que ía se-lo primeiro dos que se salvarían; pois o consagrante e os consagrados veñen todos da mesma raíz. Por isto non se avergonza de lles chamar irmáns.

Palabra do Señor.

Aleluia 1 Xn 4, 12

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

Se nos amamos mutuamente, Deus está connosco,
e o seu amor chega á plenitude en nós.

Aleluia.

EVANXEO

O que Deus uniu que non o separe o home

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Marcos 10, 2-16

Naquel tempo, achegáronse a Xesús algúns fariseos, preguntándolle para probalo, se lle está permitido ó home repudia-la muller.

El replicoulles:

—«¿Que foi o que mandou Moisés?»

Respondéronlle:

—«Moisés permitiu despedila, dándolle certificado de divorcio.»

Díxolles Xesús:

—«Tendo en conta a dureza do voso corazón, escribiu Moisés para vós esa norma. Pero desde o principio da creación, creounos Deus varón e femia. Por iso deixará o home seu pai e mais súa nai e unirase coa súa muller e serán os dous unha soa carne. De xeito que xa non son dous, senón unha soa carne. Polo tanto, o que Deus uniu, que non o separe o home.»

Xa na casa, os discípulos volvéronlle preguntar acerca disto.

El díxolles:

—«O que repudia a muller e casa con outra, comete adulterio contra a primeira. E se a muller abandona o marido e casa con outro, comete adulterio.»

Daquela leváronlle a Xesús uns nenos para que os tocasse; pero os discípulos rifábanlles.

Ó que o viu Xesús, indignouse e díxolles:

—«Deixade que os nenos se acheguen a min; non llelo impidades, porque deles é o Reino de Deus. Dígovolo de verdade: Quen non reciba coma un neno o Reino de Deus, non entrará nel.»

E abrazándoos, bendicíaos, mentres impoñía as mans sobre eles.

Palabra do Señor.

Ou máis breve:

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Marcos 10, 2-12

Naquel tempo, achegáronse a Xesús algúns fariseos, preguntándolle para probalo, se lle está permitido ó home repudia-la muller. El replicoulles:

—«¿Que foi o que mandou Moisés?»

Respondéronlle:

—«Moisés permitiu despedila, dándolle certificado de divorcio.»

Díxolles Xesús:

—«Tendo en conta a dureza do voso corazón, escribiu Moisés para vós esa norma. Pero desde o principio da creación, creounos deus varón e femia.

Por iso deixará o home seu pai e mais súa nai e, unirase coa súa muller, e serán os dous unha soa carne. De xeito que xa non son dous, senón unha soa carne. Polo tanto, o que Deus uniu, que non o separe o home.»

Xa na casa, os discípulos volvéronlle preguntar acerca disto.

El díxolles:

—«O que repudia a muller e casa con outra, comete adulterio contra a primeira. E se a muller abandona o marido e casa con outro, comete adulterio.»

Palabra do Señor.

DOMINGO XXVIII ORDINARIO

PRIMEIRA LECTURA

En nada considerei as riquezas comparándoas coa sabedoría

Lectura do libro da Sabedoría 7, 7-11

Roguei e foime dada a prudencia, supliquei e veu a min o espírito da sabedoría.

Preferina a cetros e tronos, en comparanza a ela, coidei ser nada a riqueza; non se lle asemella a alfaia de máis prezo, pois todo o ouro, ó seu lado, é unha manchea de area, e xunto a ela a prata é coma a lama.

Ameina por riba da saúde e da beleza, escollín posuíla en troques da luz, pois o seu raiolar non ten solpor.

Con ela viñéronme xuntos tódolos bens, polas súas mans, riquezas incontables.

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 89, 12-13. 14-15. 16-17 (R.: 14)

R.: Énchenos da túa misericordia, Señor, e brincaremos de ledicia.

Ensínanos a conta-los nosos días,
para que acheguémo-lo corazón á sabedoría.

Volve, Señor. ¿Por canto aínda?

Apiádate dos teus servos. R.

Dános de mañá a fartura da túa misericordia,
para que teñamos felicidade e ledicia toda a nosa vida.

Alégranos polos días en que nos aflixiches,
por tantos anos de coitas. R.

Que se vexa a túa obra nos teus servos,
e a túa gloria nos seus fillos.

Que a bondade do Señor, noso Deus, sexa connosco,
que el consolide as obras das nosas mans. R.

SEGUNDA LECTURA

A palabra de Deus xulga pensamentos e intencións do corazón

Lectura da carta ós Hebreos 4, 12-13

A palabra de Deus é viva e dinámica, máis cortante ca unha espada de dobre fío e que penetra mesmo alí onde se diferencian a alma e o espírito, as xuntas e a medula.

Ela xulga os proxectos e os pensamentos.

Non hai cousa que se lle esconda, todo está nu e penetrable ós seus ollos: é a ela a quen lle temos de dar contas.

Palabra do Señor.

Aleluia Mt 5, 3

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

Ditosos os pobres no espírito porque deles é o Reino dos Ceos.

Aleluia.

EVANXEO

Vende todo o que tes, e repárteos entre os pobres, e despois ven e sígueme

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Marcos 10, 17-30

Naquel tempo, estaba Xesús saíndo para se pór en camiño, e chegou correndo un home, que se axeonllou diante del e que lle preguntou:

—«Mestre bo, ¿que teño que facer para acadar a vida eterna?»

Xesús respondeulle:

—«¿Por que me chamas bo? Ninguén é bo fóra de Deus. Xa sábe-los mandamentos: Non mates, non cometas adulterio, non roubes, non deas falso testemuño, non defraudes, honra a teu pai e mais a túa nai.»

El replicoulle:

—«Mestre, todas esas cousas gardeinas desde a miña mocidade.»

Xesús fitouno cunha mirada chea de agarimo e engadiu:

—«Aínda che falta unha cousa: Vai, vende todo o que tes, e repárteos entre os pobres, e terás un tesouro no ceo; e despois ven e sígueme.»

Pero el tornou triste ante estas palabras e marchou moi apesarado, pois tiña moitos bens.

Xesús, mirando arredor, díxolles ós discípulos:

—«¡Que difícil lles vai ser ós ricos entrar no Reino de Deus!»

E os discípulos ficaron moi sorprendidos por estas palabras. Pero Xesús volveu insistir:

—«Fillos, ¡que difícil é entrar no Reino de Deus! É máis doado para un camelo pasar polo ollo dunha agulla, do que para un rico entrar no Reino de Deus.»

Eles, aínda máis asombrados, comentaban entre si:

—«¿E quen se vai poder salvar?»

Xesús fitounos coa súa mirada e dixo:

—«E imposible para os homes, pero non para Deus; porque todo é posible para Deus.»

Entón comezou Pedro a dicirlle:

—«Mira que nós deixámolo todo e seguímoste.»

Dixo Xesús:

—«Dígovolo de verdade: Non hai ninguén que deixe casa ou irmáns ou irmás ou nai ou pai ou fillos ou leiras por cousa miña e por cousa do Evanxeo, que pase sen recibir agora, neste tempo, cen veces máis en casas, irmáns, irmás, nais, fillos e leiras, xunto con persecucións, e no mundo futuro, a vida eterna.»

Palabra do Señor.

Ou máis breve:

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Marcos 10, 17-27

Naquel tempo, estaba Xesús saíndo para se pór en camiño, e chegou correndo un home, que se axeonllou diante del e que lle preguntou:

—«Mestre bo, ¿que teño que facer para acadar-la vida eterna?»

Xesús respondeulle:

—«¿Por que me chamas bo? Ninguén é bo fóra de Deus. Xa sábe-los mandamentos: Non mates, non cometas adulterio, non roubes, non deas falso testemuño, non defraudes, honra a teu pai e mais a túa nai.»

El replicoulle:

—«Mestre, todas esas cousas gardeinas desde a miña mocidade.»

Xesús fitouno cunha mirada chea de agarimo e engadiu:

—«Aínda che falta unha cousa: Vai, vende todo o que tes, e repárteo entre os pobres, e terás un tesouro no ceo; e despois ven e sígueme.»

Pero el tornou triste ante estas palabras e marchou moi apesarado, pois tiña moitos bens.

Xesús, mirando arredor, díxolles ós discípulos:

—«¡Que difícil lles vai ser ós ricos entrar no Reino de Deus!»

E os discípulos ficaron moi sorprendidos por estas palabras. Pero Xesús volveu insistir:

—«Fillos, ¿que difícil é entrar no Reino de Deus! E máis doado para un camelo pasar polo ollo dunha agulla, do que para un rico entrar no Reino de Deus.»

Eles, aínda máis asombrados, comentaban entre si:

—«¿E quen se vai poder salvar?»

Xesús fitounos coa súa mirada e dixo:

—«É imposible para os homes, pero non para Deus; porque todo é posible para Deus.»

Palabra do Señor.

DOMINGO XXIX ORDINARIO

PRIMEIRA LECTURA

Se entrega a súa vida en expiación, verá unha descendencia lonxeva

Lectura do libro de Isaías 53, 10-11

O Señor quixo esmagalo co seu sufrimento: Si, entrega a túa vida en expiación polo pecado.

Pero el verá descendencia, alongará os seus días e por medio del cumprírase a salvación do Señor.

Polos traballos da súa vida verá a luz, alcanzará a sabedoría.

O Xusto volverá xusto o seu Servo para o ben de moitos e as iniquidades destes el soportará.

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 32, 4-5. 18-19. 20 e 22 (R.: 22)

R.: Veña a nós, Señor, a túa misericordia, como de ti o esperamos.

A palabra do Señor é recta
e tódalas súas obras son leais:
el ama o dereito e a xustiza,
a súa misericordia enche a terra. **R.**

Os ollos do Señor están postos nos que o temen,
nos que esperan na súa misericordia,
para libra-las súas vidas da morte,
para os manter no tempo da miseria. **R.**

Nós agardámo-lo Señor:
El é o noso socorro, o noso escudo.
Veña a nós, Señor, a túa misericordia,
como de ti o esperamos. **R.**

SEGUNDA LECTURA
Acheguémonos con confianza ó trono da gracia

Lectura da carta ós Hebreos 4, 14-16

Irmáns:

Xa que temos un Sumo Sacerdote grande que penetrou no ceo, Xesús, o Fillo de Deus, manteñámo-la esperanza que profesamos.

Pois non temos un Sumo Sacerdote incapaz de se compadecer das nosas debilidades, senón un Sumo Sacerdote probado en todo coma nós, fóra do pecado.

Acheguémonos pois, con liberdade, ó trono da gracia, para conseguirmos misericordia e acada-la gracia para unha axuda no tempo debido.

Palabra do Señor.

Aleluia Mc 10, 45

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

O Fillo do Home veu para servir,
e para da-la súa vida en redención por moitos.

Aleluia.

EVANXEO

O Fillo do Home veu para da-la súa vida en redención por moitos

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Marcos 10, 35-45

Naquel tempo, achegándose a Xesús os fillos de Zebedeo —Santiago e mais Xoán—, dixéronlle:

—«Mestre, nós queríamos que nos fixése-lo que che imos pedir.»

El preguntou:

—«¿E logo, que é o que queredes que vos faga?»

Contestáronlle:

—«Concédenos que na túa gloria sentemos un á túa dereita e outro á túa esquerda.»

Respondeulles Xesús:

—«Vós non sabedes ben o que pedides. ¿Seredes capaces de bebe-lo cáliz que eu teño que beber, e recibi-lo bautismo que eu teño que recibir?»

Respondéronlle:

—«Somos.»

Xesús replicou:

—«O cáliz que teño que beber, si que o beberedes, e tamén recibiréde-lo bautismo que eu teño que recibir, pero o sentardes á miña dereita ou á miña esquerda, iso non depende de min o concedelo, senón que é para os que está reservado.»

Ó escoitaren isto, os outros anoxáronse con Santiago e con Xoán. Entón Xesús chamounos e díxolles:

—«Xa sabedes que os xefes dos pobos os tiranizan e que os poderosos os asoballan. Pero entre vós non pode ser así. Nin moito menos, quen queira ser importante, que sirva os outros, e quen queira se-lo primeiro, que sexa o máis servicial.

Que o Fillo do Home non veu a que o sirvan, senón a servir, e a entrega-la súa vida en rescate por todos.»

Palabra do Señor.

Ou máis breve:

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Marcos 10, 42-45

Naquel tempo, chamando Xesús ós doce, díxolles:

—«Xa sabedes que os xefes dos pobos os tiranizan e que os poderosos os asoballan. Pero entre vós non pode ser así. Nin moito menos, quen queira ser importante, que sirva os outros, e quen queira se-lo primeiro, que sexa o máis servicial.

Que o Fillo do Home non veu a que o sirvan, senón a servir, e a entrega-la súa vida en rescate por todos.»

Palabra do Señor.

DOMINGO XXX ORDINARIO

PRIMEIRA LECTURA Congregarei cegos e coxos

Lectura do libro de Xeremías 31,7-9

Así fala o Señor:

«Aclamade a Xacob con gritos de alegría, gritádelle á primeira das nacións. Pregoad, loade, clamade: "Salva, Señor, o teu pobo, salva o resto de Israel."

Vede: vounos traer do país do norte, vounos reunir desde os cabos do mundo.

Entre eles haberá cegos e coxos, a que está en cinta xunto coa parida, volverán en enorme multitude.

Velaí, chegarán chorando; pero entre aclamacións de agradecemento, heinos conducir, heinos levar ós regueiros de auga por un camiño seguro onde non han tropezar.

Si, volveime pai de Israel, e Efraím será o meu primoxénito.»

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 125, 1-2ab. 2cd-3. 4-5. 6 (R.: 3)

R.: O Señor fixo connosco cousas grandes,
estamos cheos de alegría.

Cando o Señor cambiou a sorte de Sión,
parecíanos un soño.
A boca enchéusenos de risos,
a lingua de cantares. **R.**

Daquela dicían os pagáns:
«O Señor fixo con eles cousas grandes.»
O Señor fixo connosco cousas grandes,
estamos cheos de alegría. **R.**

Cambia, Señor, a nosa sorte,
coma os regatos no deserto.
Os que sementan entre bágoas,
recollen entre cantares. **R.**

Cando van, van chorando
os que levan a semente.
Ó viren, veñen cantando
os que traen os seus monllos. **R.**

SEGUNDA LECTURA

Ti es sacerdote para sempre, á maneira de Melquisédec

Lectura da carta ós Hebreos 5, 1-6

Irmáns:

Todo Sumo Sacerdote, escollido de entre os homes, constitúese Sumo Sacerdote para o ben dos homes nas súas relacións con Deus, a fin de que ofrezca oblacións e sacrificios polos pecados.

É capaz de tratar con indulxencia os ignorantes e os perdidos, porque tamén el está rodeado de fraquezas.

Por mor destas fraquezas ten que ofrecer sacrificios polos pecados, tanto polos do pobo coma polos seus.

Ora, ninguén pode coller en por si este honor, senón que hai que ser chamado por Deus, como o foi Aharón.

Do mesmo xeito, tampouco Cristo procurou a súa gloria facéndose Sumo Sacerdote, senón que Ila procurou o que lle dixo:

«Ti e-lo meu Fillo, hoxe enxendreite Eu.»

Entendido conforme o que di noutro sitio:

«Ti es sacerdote para sempre, á maneira de Melquisédec.»

Palabra do Señor.

Aleluia Cf. 2 Tim. 1, 10

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

O noso Salvador Xesús Cristo destruíu a morte e iluminou a vida por medio do Evanxeo.

Aleluia.

EVANXEO
¡Mestre, que vexa!

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Marcos 10, 46-52

Naquel tempo, ó saír Xesús de Iericó cos seus discípulos e outra moita xente, o fillo de Timeo, Bartimeo, que era cego, mendigaba sentado a carón do camiño.

Oíndo que pasaba Xesús o Nazareno, púxose a gritar e a dicir:

—«¡Fillo de David, Xesús, ten piedade de min!»

Moitos reprendíanlo para facelo calar, pero el gritaba aínda máis alto:

—«¡Fillo de David, ten piedade de min!»

Xesús detívose e dixo: .

—«Chamade por el.»

Chaman entón polo cego e dinlle:

—«¡Veña, érquete, que te chama!»

El, deixando o seu manto, veu dando brincos ata onde estaba Xesús. Este preguntoulle:

—«¿Que queres que che faga?»

O cego respondeulle:

—«Mestre, que volva ver.»

Xesús díxolle:

—«Vai; a túa fe salvoute.»

E no intre comezou a ver, e seguía polo camiño.

Palabra do Señor.

DOMINGO XXXI ORDINARIO

PRIMEIRA LECTURA

Escoita, Israel: amara-lo Señor de todo corazón

Lectura do libro do Deuteronomio 6, 2-6

Faloulle Moisés ó pobo e díxolle:

—«Respecta o Señor, o teu Deus, gardando tódolos seus preceptos e os seus mandamentos, os que eu che prescribo hoxe, ti e o teu fillo e mailo teu neto, tódolos días da túa vida, para que se alonguen os teus días.

Escoita, Israel, e ten coidado de obedecer para que sexas feliz e te multipliques moito, pois tal como cho falou o Señor, Deus dos teus pais, "aquela é unha terra que deita leite e mel".

Escoita, Israel: O Señor, noso Deus, é o único Señor. Amara-lo Señor, teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa forza. As palabras estas, que eu che prescribo hoxe, quedarán gravadas no teu corazón.»

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 17, 2-3a. 3bc-4. 47 e 51ab (R.: 2)

R.: Eu ámote, Señor. Ti é-la miña forza.

Eu ámote, Señor, a miña forza,
Señor, a miña rocha, o meu castro, o meu refuxio. R.

Meu Deus, penedo onde me acollo,
o meu escudo, o meu alcázar, o meu castelo.
Eu invoco o Señor, o adorable,
e salvame dos meus inimigos. R.

Viva o Señor, bendita a miña rocha;
sexa exaltado Deus, o meu salvador,
o que lle dá ó rei grandes vitorias
e mostra misericordia ó seu unxido. R.

SEGUNDA LECTURA

Ten un sacerdocio imperecedeiro, xa que dura para sempre

Lectura da carta ós Hebreos 7, 23-28

Irmáns:

Foron moitísimos os sacerdotes do primeiro Testamento, porque a morte non os deixaba ser duradeiros; pero este ten un sacerdocio imperecedeiro, xa que dura para sempre.

Por iso pode levar á plenitude da salvación para sempre ós que por El se achegan a Deus, xa que en todo momento vive para interceder por eles.

Pois era xustamente deste xeito o sacerdote que nos cumpría: santo, sen ruindade e sen pecado, separado dos pecadores e levantado a unha gloria máis alta có mesmo ceo.

Non necesita ofrecer sacrificios cada día, en primeiro lugar polos seus pecados e logo polos do pobo, como os outros Sumos Sacerdotes; pois isto fíxoo dunha vez para sempre, ofrecéndose a si mesmo.

En síntese, a Lei constitúe Sumos Sacerdotes a homes débiles, mentres que o xuramento que vén despois da Lei constitúe Sumo Sacerdote o Fillo que logrou a salvación plena para sempre.

Palabra do Señor.

Aleluia Xn 14, 23

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

Se alguén me ama gardará a miña palabra, di o Señor;
e o meu Pai amarao e viremos a el.

Aleluia.

EVANXEO

Amara-lo Señor, teu Deus, con todo o teu corazón

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Marcos 12, 28b-34

Naquel tempo, acercouse a Xesús un letrado e preguntoulle:

—«¿Cal é o primeiro de tódolos mandamentos?»

Respondeu Xesús:

—«O primeiro é: "Escoita, Israel: O Señor, noso Deus, é o único Señor. Amara-lo Señor, teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma, con toda a túa mente e con toda a túa forza." O segundo é este: "Amara-lo teu próximo coma a ti mesmo." Non hai mandamento máis importante ca estes.»

O letrado replicou:

—«Moi ben, Mestre, estás no certo cando dis que é único e non hai outro fóra del; e que amalo con todo o corazón, con todo o entendemento e con toda a forza, e ama-lo próximo coma a un mesmo, é máis importante do que tódolos holocaustos e sacrificios.»

Xesús, vendo que respondera con moito tino, díxolle:

—«Non estás lonxe do Reino de Deus.»

E ninguén se atreveu a facerlle máis preguntas.

Palabra do Señor.

DOMINGO XXXII ORDINARIO

PRIMEIRA LECTURA

A viúva fixo un pequeno pan coa pouca fariña que tiña e deullo a Elías

Lectura do libro primeiro dos Reis 17, 10-16

Naqueles días, foi o profeta Elías á Sarepta e, ó entrar pola porta da cidade, viu alí unha muller viúva, que estaba xuntando guizos. Elías chamou por ela e díxolle:

—«Fai o favor e vaime por unha pouca auga na xerra para beber.»

Mentres ía ela collerlla, Elías chamouna e díxolle:

—«Tráeme tamén, se podes, na túa man un anaco de pan.»

Ela díxolle:

—«Pola vida do Señor, teu Deus, que non teño pan ningún. Quédame só na tina unha presa de fariña e unha pinga de aceite na aceiteira. Ves que estou apañando guizos. Irei preparalo para min e para o meu fillo. Comerémolo e despois teremos que morrer.»

Díxolle Elías o texbita:

—«Non teñas medo. Anda e fai como dixeches. Pero primeiro prepara un panciño con iso e tráemo a min. Despois xa prepararás para ti e para teu fillo. Pois isto di o Señor, Deus de Israel:

"A tina de fariña non se acabará
e a aceiteira do aceite non minguará,
ata o día en que o Señor mande a chuvia á terra."»

Foi ela face-lo que Elías lle dixera. E comeu el, ela e seu fillo, moito tempo, sen que se acabase a fariña da tina nin minguará o aceite na aceiteira, como dixera o Señor por medio de Elías.

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 145, 7. 8-9a. 9bc-10 (R.: 1)

R.: Loa, alma miña, o Señor.

Ou: Aleluia.

O Señor garda por sempre a súa fidelidade:
faílles xustiza ós oprimidos
e dálles pan ós famentos.

O Señor libra os cativos. **R.**

O Señor abre os ollos dos cegos,
o Señor endereita os dobrados,
o Señor ama os xustos.

O Señor protexe os forasteiros. **R.**

O Señor sostén os orfos e as viúvas,
extravía os camiños dos malvados.

O Señor reina eternamente,
o teu Deus, Sión, por xeracións e xeracións. Aleluia. **R.**

SEGUNDA LECTURA

**Cristo sacrificouse dunha vez para sempre,
para quita-los pecados de moitos**

Lectura da carta ós Hebreos **9,24-28**

Irmáns:

Cristo non entrou nun santuario de feitío humano, copia do verdadeiro, senón que entrou no propio ceo, para poder presentarse agora diante do mesmo Deus a favor noso; e non para repetir moitas veces o seu propio sacrificio, como fai o Sumo Sacerdote, que entra cada ano no santuario levando sangue alleo, porque, se así for, debería ter sufrido moitas veces desde a creación do mundo; pero agora manifestouse dunha vez para sempre, no derradeiro período da historia, para acabar co pecado polo sacrificio de si mesmo.

Como o destino de todo home é morrer só unha vez e, a continuación da morte, vén o xuízo, así tamén Cristo, despois que se ofrendou para quita-los pecados, aparecerase por segunda vez, agora sen relación co pecado, para salva-los que o están agardando con ansia.

Palabra do Señor.

Aleluia Mt 5, 3

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

Ditosos os pobres no espírito, porque deles é o Reino dos Ceos.

Aleluia.

EVANXEO

Esta pobre viúva deu máis ca todos

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Marcos 12, 38-44

Naquel tempo, Xesús ensinaba á xente dicíndolles:

—«¡Coidado cos letrados! Gustan moito de se pasearen con vestidos fachendosos, e que lles fagan reverencias polas rúas; buscan os primeiros postos nas sinagogas e mais nos banquetes. E acábanlles cos bens ás viúvas, facéndose os piadosos. Pero serán xulgados como lles cómpre.» Sentado fronte por fronte da sala do tesouro, ollaba para a xente que botaba cartos no peto. E moitos ricos botaban con fartura.

E nisto viu unha viúva pobriña botar uns céntimos nada máis, unha miseria coma quen di. Entón chamou os seus discípulos, é díxolles:

—«Asegúrovos que esa pobre viúva botou máis cóos ricos todos. Pois eles botaron o que lles sobraba, pero ela na súa pobreza, botou todo canto tiña para vivir.»

Palabra do Señor.

Ou máis breve:

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Marcos 12, 41-44

Naquel tempo, sentado Xesús fronte por fronte da sala do tesouro, ollaba para a xente que botaba cartos no peto. E moitos ricos botaban con fartura. E nisto viu unha viúva pobriña botar uns céntimos nada máis, unha miseria coma quen di. Entón chamou os seus discípulos, é díxolles:

—«Asegúrovos que esa pobre viúva botou máis cóos ricos todos. Pois eles botaron o que lles sobraba, pero ela na súa pobreza, botou todo canto tiña para vivir.»

Palabra do Señor.

DOMINGO XXXIII ORDINARIO

PRIMEIRA LECTURA

Naquel tempo será salvado o meu pobo

Lectura do libro de Daniel 12, 1-3

Naquel tempo alzarase Miguel, o gran príncipe que protexe os fillos do teu pobo. Será época de angustia, tal que nunca a houbo coma ela desde que as nacións existen ata aquel tempo.

Mesmamente naquel tempo salvarase o teu pobo: tódolos que se atopen inscritos no libro.

Moitos dos que dormen no po da terra espertarán: uns para a vida eterna, outros para a ignominia, para a reprobación eterna.

Os sabios brillarán coma o fulgor do firmamento, e os que educaron na xustiza ós demais serán coma as estrelas por toda a eternidade.

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 15, 5 e 8. 9-10. 11 (R.: 1)

R.: Gárdame, Señor, que en ti busco agarimo.

Ti es, Señor, a porción da miña herdade e do meu cáliz,
está nas túas mans o meu porvir.

Teño sempre presente o Señor,
con el ó meu lado non vou vacilar. **R.**

Por iso o meu corazón está contento,
as miñas entrañas reloucan e o meu corpo descansa seguro,
pois non abandonarás no abismo a miña vida,
nin deixarás que o teu santo vexa a corrupción. **R.**

Has amosarme camiños de vida,
has encherme onda ti de ledicia,
de gozo sen fin ó teu lado. **R.**

SEGUNDA LECTURA

Cunha única ofrenda deixou para sempre perfectos os que el santifica

Lectura da carta ós Hebreos 10, 11-14. 18

Irmáns:

Todo sacerdote ten que estar decote a celebra-lo culto e ofrecer un tras outro os mesmos sacrificios, aínda que estes non poidan endexamais quitarlos pecados.

En troques, este sacerdote, logo que ofreceu un único sacrificio polos pecados, sentou para sempre á dereita de Deus e, deste xeito, non lle queda máis que agardar a que Deus faga os seus inimigos estrado para os seus pés.

Cunha única ofrenda deixou para sempre perfectos os que santifica. Ora, se hai perdón dos pecados, xa non pode haber sacrificios polos pecados.

Palabra do Señor.

Aleluia Lc 21, 36

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

Vixiade, orando permanentemente,
para que poidades estar de pé ante o Fillo do Home.
Aleluia.

EVANXEO
Congregou os seus elixidos de tódolos puntos da terra

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Marcos 13, 24-32

Naquel tempo, díxolles Xesús ós seus discípulos:

—«Naqueles días, pasada xa aquela grande angustia, o sol ha escurecer, a lúa deixará de alumar, as estrelas caerán do ceo, abalarán as potencias do ceo. Entón verán vi-lo Fillo do Home sobre as nubes con gran poder e gloria. E mandará os anxos para reuniren os elixidos desde os catro ventos do cabo da terra ata o cabo do ceo.

Aprendede da comparanza da figueira. Cando lle saen os gromos e bota a folla, comprendedes que o verán está a chegar. Así tamén vós, cando vexades que pasan estas cousas, sabede que xa está pretiño, á porta.

Asegúrovos que non pasará esta xeración sen que antes suceda todo isto.

O ceo e maila terra pasarán, pero as miñas palabras non pasarán.

En canto ó día e maila hora no que isto vai acontecer, ninguén sabe nada, nin os anxos do ceo, nin o Fillo; sábeo o Pai soamente.»

Palabra do Señor.

Domingo XXXIV ou derradeiro

SOLEMNIDADE DO NOSO SEÑOR XESÚS CRISTO, REI DO UNIVERSO

PRIMEIRA LECTURA **O seu poder é eterno**

Lectura do libro de Daniel 7, 13-14

Proseguín ollando as visións nocturnas, e, velaquí, sobre as nubes do ceo viña alguén semellante a un fillo de home, que se dirixiu cara ó ancián e se presentou diante del.

Foille outorgado poder, maxestade e imperio, e servírono tódolos pobos, nacións e linguas.

O seu poder é un poder eterno, que non pasará nunca, e o seu reino endexamáis será destruído.

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 92, lab. 1c-2. 5 (R.: 1a)

R.: O Señor reina vestido de maxestade.

O Señor reina, vestido de maxestade;
o Señor está vestido e cinguido de poder. **R.**

O mundo está firme e non abalará.
Consolidado está o teu asento desde sempre,
ti es desde a eternidade. **R.**

A revelación do Señor é verdadeira,
a santidad é o ornato da túa casa, polos séculos, Señor. **R.**

SEGUNDA LECTURA
O soberano dos reis da terra constituíunos en reino,
sacerdotes para o noso Deus

Lectura do libro da Apocalipse 1, 5-8

Xesús Cristo é a testemuña que merece fe, o primeiro en renacer da morte e soberano dos reis da terra.

A aquel que nos ama, que nos liberou dos nosos pecados co seu sangue e que nos converteu nun reino, en sacerdotes para o seu Deus e Pai: a el a gloria e mailo poder polos séculos dos séculos. Amén.

Velaquí vén nas nubes, e todo ollo o verá, mesmo aqueles que o traspasaron: por el baterán no peito tódalas razas da terra. Certo. Amén. Eu son o Alfa e o Omega, di o Señor Deus, o que é, o que era e o que está a vir, o que todo o sostén.

Palabra do Señor.

Aleluia Mc 11, 9. 10
Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

¡Bendito o que vén no nome do Señor!

¡Bendito o Reino do noso pai David que vén!

Aleluia.

EVANXEO
Ti dis que eu son rei

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Xoán 18, 33b-37

Naquel tempo, díxolle Pilato a Xesús: —«¿Es ti o Rei dos Xudeus?»

Xesús respondeu:

—«¿Dilo ti pola túa conta ou dixéroncho outros de min?»

Pilato replicou:

—«¿E logo son eu xudeu? A túa xente e os sumos sacerdotes entregáronte a min: ¿que fixeches?»

Xesús contestoulle:

—«O meu reino non é deste mundo; se deste mundo fose, os meus oficiais loitarían para que ninguén me entregase ós xudeus; pero o meu reino non é de aquí.»

Díxolle entón Pilato:

—«¿Logo ti es Rei?»

Xesús respondeu:

—«Tal como o estás dicindo, eu son Rei: para iso nacín e para iso vin ó mundo, para dar testemuño da verdade; todo o que está aberto á verdade, escoita a miña voz.»

Palabra do Señor.

ALELUIAS
Para os domingos «*per annum*»

1

1 Sam 3, 9; Xn 6, 68c

Fala, Señor, que o teu servo escoita; ti tes palabras de vida eterna.

2

Cf. Mt 11, 25

Bendito es ti, Pai, Señor do ceo e mais da terra,
porque lles revelaches ós humildes os misterios do reino.

3

Cf. Lc 19, 38; 2, 14

Bendito o que vén, rei, no nome do Señor,
paz no ceo e gloria nas alturas.

4

Xn 1, 14a. 12b

O Verbo fíxose carne, e habitou entre nós;
a cantos o recibiron deulles poder
de seren fillos de Deus.

5

Cf. Xn 6, 63c. 68c

As túas palabras, Señor, son espírito e vida;
ti tes palabras de vida eterna.

6

Xn 8, 12

Eu son a luz do mundo, di o Señor; quen me segue terá a luz da vida.

7

Xn 10, 27

As miñas ovellas escoitan a miña voz, di o Señor;
e eu coñézoas e elas séguenme.

8

Xn 14, 6

Eu son o camiño, a verdade e a vida, di o Señor;
ninguén chega onda o Pai máis ca por min.

9

Xn 14, 23

Se alguén me ama, gardará a miña palabra, di o Señor;
e meu Pai amarao e viremos onda el.

10

Xn 15, 15b

A vós trateivos de amigos, di o Señor,
pois todo o que lle oín a meu Pai déivolo a coñecer.

11

Cf. Xn 17, 17b. a

A túa palabra, Señor, é verdade;
santifícanos na verdade.

12

Cf. Feit 16, 14b

Abre, Señor, o noso corazón,
para que comprendámo-las palabras do teu Fillo.

13

Cf. Ef 1, 17-18

O Pai do noso Señor Xesús Cristo
ilumine os ollos do noso corazón,
para que saibamos cal é a esperanza da nosa vocación.

14

Mt 24, 42a e 44

Vixiade e estade preparados:
porque á hora que non pensades,
virá o Fillo do Home.

15

Lc 21, 36

Vixiade, orando permanentemente,
para que poidades estar en pé diante do Fillo do Home.

16

Ap 2, 10c

Se fiel ata a morte, di o Señor,
e dareiche a coroa de vida.

Mirar tamén o Lec. II.